

Bryssel, 27. helmikuuta 2025
(OR. en)

6596/25

Toimielinten välinen asia:
2025/0045(COD)

SIMPL 2
ANTICI 4
ECOFIN 216
EF 44
DRS 9
COMPET 94
FIN 246
COH 8
CODEC 179
ESM
ECB
EIB

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	27. helmikuuta 2025
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2025) 81 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista

---

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2025) 81 final.

Liite: COM(2025) 81 final

Bryssel 26.2.2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta
siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta
koskevista vaatimuksista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2025) 80 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yleinen tausta ja tavoitteet

Raportissaan Euroopan kilpailukyvyn tulevaisuudesta Mario Draghi korosti, että Euroopan on luotava sääntely-ympäristö, joka parantaa kilpailukykyä ja resilienssiä. Raportissa nostettiin esille erityisesti yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin (kestävyysraportointidirektiivi) ja yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiivin (yritysvastuudirektiivi) aiheuttama rasitus ja säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset.¹ Budapestin julistuksessa uudesta Euroopan kilpailukykyohjelmasta EU:n jäsenvaltioiden valtion- ja hallitusten päämiehet kehottivat aloittamaan yksinkertaistamisvallankumouksen, jolla varmistetaan selkeä, yksinkertainen ja älykäs lainsäädäntökehys yrityksille ja vähennetään merkittävästi erityisesti pk-yritysten hallinnollista sekä sääntely- ja raportointirasitusta.² He kehottivat komissiota esittämään vuoden 2025 alkupuoliskolla konkreettisia ehdotuksia raportointivaatimusten vähentämiseksi vähintään 25 prosentilla.

Komissio vahvisti EU:n kilpailukykykompassia koskevassa tiedonannossaan, että se aikoo ehdottaa ensimmäistä yksinkertaistamispakettia, jolla kestävä rahoituksen raportointia, yritysten kestävää toimintaa koskevaa huolellisuusvelvoitetta ja EU:n kestävyysluokitusjärjestelmää yksinkertaistetaan kattavasti.³ Komissio esitti tiedonannossa *Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta* lainsäädännön täytäntöönpano- ja yksinkertaistamisagendan, jonka tarkoituksena on tuoda ihmisille ja yrityksille nopeasti näkyviä parannuksia. Se edellyttää rohkeita toimia EU:n, kansallisten ja alueellisten sääntöjen keventämiseksi ja yksinkertaistamiseksi.⁴

Kestävyysraportointidirektiivi tuli voimaan 5. tammikuuta 2023.⁵ Sillä tiukennettiin ja nykyaikaistettiin yritysten kestävyysraportointivaatimuksia muuttamalla tilinpäätösdirektiiviä, avoimuusdirektiiviä, tilintarkastusdirektiiviä ja tilintarkastusasetusta.⁶ Kestävyysraportointidirektiivi on tärkeä osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ja kestävä kasvun rahoitusta koskevaa toimintasuunnitelmaa.⁷ Sen tarkoituksena on varmistaa, että

¹ The future of European competitiveness, syyskuu 2024.

² Budapestin julistus uudesta Euroopan kilpailukykyohjelmasta, 8. marraskuuta 2024.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle (COM(2025) 30 final): *EU:n kilpailukykykompassi*.

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle (COM(2025) 47 final): *Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta*.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022 (yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013 (tilinpäätösdirektiivi). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004 (avoimuusdirektiivi). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006 (tilintarkastusdirektiivi). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014 (tilintarkastusasetus).

⁷ Komission tiedonanto ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”, COM (2019) 640 final. Komission tiedonanto ”Kestävä kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma”, COM/2018/097 final.

sijoittajat saavat tarvitsemansa tiedot ymmärtääkseen riskit, joille sijoitusten kohteina olevat yritykset altistuvat ilmastonmuutoksen ja muiden kestävyysnäkökohtien vuoksi, ja hallitakseen näitä riskejä. Sillä pyritään myös varmistamaan, että sijoittajilla ja muilla sidosryhmillä on tarvitsemansa tiedot yritysten vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Näin se edistää rahoitusvakautta ja ympäristötavoitteiden toteuttamista. Tämä on välttämätön edellytys sille, että taloudellisia resursseja suunnataan yrityksille, jotka pyrkivät kestävyystavoitteiden saavuttamiseen, ja lisää vastuuvellollisuutta ja yritysten kestävyystulosten läpinäkyvyyttä kaikille sidosryhmille.

Yritysvastuudirektiivi tuli voimaan 25. heinäkuuta 2024⁸. Sen tavoitteena on varmistaa, että EU:n sisämarkkinoilla toimivat yritykset edistävät Euroopan unionin laajempaa tavoitetta siirtyä kestäväan ja ilmastoneutraaliin talouteen, ottavat käyttöön asianmukaiset hallinnointi- ja hallintajärjestelmät ja toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä haitallisten ihmisoikeus- ja ympäristövaikutusten havaitsemiseksi ja niihin puuttumiseksi omassa toiminnassaan sekä tytäryritystensä ja globaalien arvoketjujensa toiminnassa. Lisäksi sillä pyritään varmistamaan, että yritykset hyväksyvät ja panevat täytäntöön ilmastonmuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelman.

Kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin täytäntöönpanoon vaikuttaa nyt uusi ja vaikea maailmantilanne. Venäjän hyökkäyssota Ukrainaa vastaan on nostanut EU:n yritysten energiakustannuksia. Geopoliittisen toimintaympäristön muutokset lisäävät kaupan jännitteitä. Jotkin muut merkittävät lainkäyttöalueet ovat päättäneet säännellä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta eri tavalla kuin EU, mikä pakottaa tarkastelemaan EU:n lainsäädännön vaikutuksia EU:n yritysten kilpailuasemaan. Unionin kyky ylläpitää ja suojella arvojaan riippuu muun muassa sen talouden kyvystä sopeutua ja kilpailla epävakaaassa ja joskus vihamielisessä geopoliittisessa ympäristössä.

Sen vuoksi tämä ehdotus sisältää säännöksiä, joilla yksinkertaistetaan ja kevennetään sääntelykehystä, jotta voidaan vähentää kestävyysraportointidirektiivistä ja yritysvastuudirektiivistä yrityksille aiheutuvaa rasitetta heikentämättä kummankaan säädöksen politiikkatavoitteita ja varmistaa, että vihreään ja oikeudenmukaiseen siirtymään liittyvän Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yleinen tavoite saavutetaan nykyistä kustannustehokkaammin.

Ehdotukseen sisältyy useita merkittäviä yksinkertaistamistoimia ja joustomahdollisuuksia, jotka voivat kannustaa yrityksiä soveltamaan kestävyysraportointia ja kestävyysluokitusjärjestelmän mukaista raportointia vapaaehtoisesti laajemmassa mittakaavassa. Yritykset, jotka panostavat vahvasti kestäväan toimintaan, voisivat käyttää tällaista raportointia erottuakseen muista ja saada siten paremmat mahdollisuudet houkutella investointeja. Siirtymävaiheessa olevat yritykset voivat hyötyä vapaaehtoisesta raportoinnista, koska ne voivat itse päättää, miten ne viestivät siirtymästrategioistaan ilman raportointipakon tuomaa painetta, ja houkutella samalla investointeja.

Komissio esittää samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa erillisen lainsäädäntöehdotuksen, jolla lykätään yritysvastuudirektiivin ja tiettyjen kestävyysraportointidirektiivin säännösten voimaantuloa.

---

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1760, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024 (yritysten kestävää toimintaa koskeva huolellisuusvelvoite).

Tämän ehdotuksen erityinen tausta ja tavoitteet yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin osalta

Kestävyysraportointidirektiiviä on tällä hetkellä tarkoitus soveltaa suuriin yrityksiin, pk-yrityksiin, joiden arvopapereita on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, suurten konsernien emoyrityksiin sekä liikkeeseenlaskijoihin, jotka kuuluvat näihin yritysluokkiin. Kestävyysraportointidirektiivillä käyttöön otettuja raportointivaatimuksia aletaan soveltaa eri yritysluokkien osalta vaiheittain. Ensimmäisessä vaiheessa suurten yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen, joilla on yli 500 työntekijää, on raportoitava ensimmäisen kerran vuonna 2025 tilivuoden 2024 tiedot.⁹ Toisessa vaiheessa muiden suurten yritysten on raportoitava vuonna 2026 tilivuoden 2025 tiedot.¹⁰ Kolmannessa vaiheessa pk-yritysten, joiden arvopapereita on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, on raportoitava vuonna 2027 tilivuoden 2026 tiedot, mutta niillä on myös mahdollisuus jättäytyä raportoinnin ulkopuolelle tilivuosien 2026 ja 2027 osalta.¹¹ Neljännessä vaiheessa tiettyjen EU:n ulkopuolisten yritysten, joiden liiketoiminta unionin alueella ylittää tietyt kynnyksarvot, on raportoitava vuonna 2029 tiedot tilivuodelta 2028.¹²

Kestävyysraportointidirektiivissä edellytetään, että sen soveltamisalaan kuuluvat yritykset raportoivat kestävyystiedot pakollisten eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien (ESRS) mukaisesti ja että komissio hyväksyy kyseiset standardit delegoiduilla säädöksillä. Komissio hyväksyi ensimmäiset toimialoista riippumattomat ESRS-standardit heinäkuussa 2023. Kaikkien standardien soveltamisalaan kuuluvien yritysten on sovellettava niitä riippumatta yrityksen toimialasta.¹³ Kestävyysraportointidirektiivissä edellytetään myös, että komissio hyväksyy ensimmäiset alakohtaiset raportointistandardit viimeistään kesäkuussa 2026. Kestävyysraportointidirektiivi antaa listautuneille pk-yrityksille mahdollisuuden käyttää raportoinnissaan täyden ESRS-standardikokonaisuuden sijasta erillistä kevyempää ja oikeasuhteisempää standardikokonaisuutta.

---

⁹ Sama pätee yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joilla on yli 500 työntekijää, konsernin kestävyysraportoinnin osalta. Tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 1 alakohdan määritelmän mukaan 'yleisen edun kannalta merkittävillä yhteisöillä' tarkoitetaan yrityksiä, jotka ovat a) jäsenvaltion lainsäädännön alaisia ja joiden siirtokelpoiset arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla; b) luottolaitoksia; c) vakuutusyrityksiä; tai d) jäsenvaltioiden toimesta yleisen edun kannalta merkittäviksi yhteisöiksi nimettyjä. Tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa 'suuret yritykset' määritellään yrityksiksi, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ylittyy tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: 25 000 000 euroa; b) liikevaihto: 50 000 000 euroa; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250.

¹⁰ Sama pätee muiden suurten konsernien emoyrityksiin konsernin kestävyysraportoinnin osalta.

¹¹ Kolmannen vaiheen yrityksiin kuuluvat myös pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset. Ne voivat käyttää kahden vuoden lykkäystä kuitenkin vain, jos ne ovat listattuja pk-yrityksiä.

¹² Tilinpäätösdirektiivin, sellaisena kuin se on muutettuna yritysten kestävyysraportointia koskevalla direktiivillä, 40 a artiklan mukaan yrityksen, joka ei ole sijoittautunut EU:hun, on raportoitava kestävyteen liittyvät tiedot konsernitasona, jos sen a) liikevaihto unionissa on yli 150 miljoonaa euroa ja b) sillä on joko EU:ssa toimiva tytäryritys, johon sovelletaan yritysten kestävyysraportointia koskevalla direktiivillä käyttöön otettuja kestävyysraportointivaatimuksia, tai sillä on EU:ssa toimiva sivuliike, jonka liikevaihto on yli 40 miljoonaa euroa. Tässä tapauksessa oikeudellinen velvoite julkaista raportti on EU:ssa sijaitsevalla tytäryhtiöllä tai sivuliikkeellä.

¹³ Komission delegoitu asetus (EU) 2023/2772, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU täydentämisestä kestävyysraportointistandardien osalta.

EFRAG¹⁴ on komission pyynnöstä toimittanut pk-yritysten, jotka eivät kuulu raportointivaatimusten soveltamisalaan, käyttöön vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin (VSME-standardi). VSME-standardin tavoitteena on tarjota pk-yrityksille yksinkertainen ja laajalti tunnustettu väline, jonka avulla ne voivat antaa kestävyystietoja pankeille, suurille yrityksille ja muille sidosryhmille, jotka saattavat pyytää tällaisia tietoja.

Muita kestävyysraportointidirektiivin tärkeitä näkökohtia ovat varmennusta ja arvoketjua koskevien tietojen raportointisäännökset. Yritysten on julkaistava kestävyystietojensa rinnalla lakisääteisen tilintarkastajan tai, jos jäsenvaltiot sen sallivat, riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan lausunto. Nykyisin vaaditaan rajoitettu varmuus, ja kestävyysraportointidirektiivissä säädetään, että tulevaisuudessa voidaan tietyin edellytyksin vaatia kohtuullista varmuutta.¹⁵ Kestävyysraportointidirektiivissä edellytetään myös, että komissio hyväksyy kestävyysvarmennukselle standardit delegoiduilla säädöksillä.

Kestävyysraportointidirektiivissä edellytetään, että yritykset raportoivat arvoketjua koskevat tiedot niiden kestävyteen liittyvien vaikutusten, riskien ja mahdollisuuksien ymmärtämisen edellyttämässä laajuudessa. Kestävyysraportointidirektiivissä vahvistetaan arvoketjurajaus, jonka mukaan ESRS-standardeissa ei pidä asettaa raportointivaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pk-yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä oikeasuhteisen listattuja pk-yrityksiä koskevan standardin mukaisesti on annettava.

Tällä ehdotuksella pyritään keventämään raportointirasitusta ja rajoittamaan velvoitteiden valumista pienemmille yrityksille. Ensinnäkin tällä ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan sääntelyä ja vähentämään rasitusta seuraavilla tavoilla:

- Pakollisen kestävyysraportoinnin soveltamisalaan kuuluvien yritysten määrää vähennettäisiin noin 80 prosenttia. Soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät suuret yritykset, joilla on enintään 1 000 työntekijää (eli osa toisen vaiheen yrityksistä ja osa ensimmäisen vaiheen yrityksistä) ja listatut pk-yritykset (eli kaikki kolmannen vaiheen yritykset). Raportointivaatimuksia sovellettaisiin ainoastaan suuriin yrityksiin, joilla on yli 1 000 työntekijää (eli yrityksiin, joilla on yli 1 000 työntekijää ja joiden liikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa tai tase yli 25 miljoonaa euroa). Tällä tarkistetulla kynnysarvolla kestävyysraportointidirektiivi saatetaan paremmin linjaan yritysvastuudirektiivin kanssa.¹⁶

¹⁴ EFRAGia kutsuttiin aiemmin Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antavaksi ryhmäksi, mutta nykyään sen virallinen nimi on EFRAG. Se on riippumaton sidosryhmien yhteinen yksityinen elin, jonka rahoituksesta suurin osa on peräisin EU:lta.

¹⁵ Työmäärä rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa on merkittävästi pienempi kuin kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa. Rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon tuloksena esitettävä päätelmä esitetään yleensä kielteisenä ilmauksena toteamalla, ettei varmennuspalvelujen tarjoaja ole havainnut mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että tarkastelun kohde on ilmoitettu oleellisesti väärin. Kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa päätelmä esitetään yleensä myönteisenä ilmauksena, ja siinä esitetään lausunto tarkastelun kohteen mittaamisesta ennalta määriteltyjen kriteerien perusteella.

¹⁶ Lisäksi tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa säädetty unionissa syntyneen nettoliikevaihdon raja-arvo nostettaisiin johdonmukaisuuden vuoksi 150 miljoonasta eurosta 450 miljoonaan euroon sellaisten EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden yritysten osalta, joihin sovelletaan raportointivaatimuksia konsernitasona. Johdonmukaisuuden vuoksi 40 a artiklassa tarkoitettu EU:n alueella sijaitsevaa sivuliikettä koskeva raja-arvo nostetaan 40 miljoonasta eurosta 50 miljoonaan euroon ja EU:ssa sijaitsevan tytäryrityksen raja-arvo rajoitetaan koskemaan tilinpäätösdirektiivissä määriteltyjä suuria yrityksiä. Yritysvastuudirektiivin keskeiset kynnysarvot ovat 1 000 työntekijää ja 450 miljoonan euron liikevaihto.

- Niiden yritysten osalta, joihin ei sovelleta pakollisia kestävyysraportointivaatimuksia, komissio ehdottaa oikeasuhteista vapaaehtoisesti käytettävää standardia, joka perustuisi EFRAGin laatimaan VSME-standardiin. Tämän ehdotuksen mukaan komissio hyväksyisi kyseisen vapaaehtoisen standardin delegoidulla säädöksellä. Vastatakseen markkinoiden kysyntään komissio aikoo ennen sitä antaa mahdollisimman pian vapaaehtoista kestävyysraportointia koskevan suosituksen EFRAGin laatiman VSME-standardin pohjalta.
- Arvoketjurajausta laajennettaisiin ja vahvistettaisiin. Sitä sovellettaisiin suoraan raportoivaan yritykseen sen sijaan, että sillä rajoitettaisiin sitä, mitä ESRS-standardieissa voidaan määrittää. Se suojelisi kaikkia yrityksiä, joilla on enintään 1 000 työntekijää, eikä pelkästään pk-yrityksiä, kuten tällä hetkellä. Rajaus-arvo määriteltäisiin komission delegoidulla säädöksellä hyväksymässä vapaaehtoisessa standardissa, joka perustuu EFRAGin laatimaan VSME-standardiin. Tämä vähentää merkittävästi valumavaikutusta.
- Alakohtaisia raportointistandardeja ei olisi, jolloin vältettäisiin kasvattamasta yritysten raportoitavaksi tulevien tietopisteiden määrää.
- Mahdollisuus siirtyä rajoitettua varmuutta koskevasta vaatimuksesta kohtuullisen varmuuden vaatimukseen poistettaisiin. Tämä selkeyttää sitä, että soveltamisalaan kuuluvien yritysten varmennukseen liittyvät kustannukset eivät tulevaisuudessa nouse.
- Sen sijaan, että komissio velvoitettaisiin hyväksymään kestävyysvarmennusta koskevia standardeja vuoteen 2026 mennessä, komissio antaa kohdennettuja varmennusohjeita vuoteen 2026 mennessä. Näin komissio voi reagoida nopeammin kestävyysvarmennukseen liittyviin esille nouseviin ongelmiin, jotka voivat aiheuttaa tarpeetonta rasisitua raportointivaatimusten soveltamisalaan kuuluville yrityksille.
- Ehdotuksella otetaan käyttöön vapaaehtoisuuteen perustuva järjestelmä, jossa suurten yritysten, joiden työntekijämäärä on yli 1 000 ja nettoliikevaihto enintään 450 miljoonaa euroa ja jotka väittävät, että niiden toiminta on kokonaan tai osittain EU:n kestävyysluokitusjärjestelmän mukaista, on ilmoitettava liikevaihtoaan ja pääomamenojaan koskevat keskeiset tulosindikaattorit, ja ne voivat halutessaan julkistaa toimintamenojaan koskevat keskeiset tulosindikaattorit. Tämä vapaaehtoisuuteen perustuva järjestelmä poistaa luokitusjärjestelmän raportointisääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset kokonaan suurilta yrityksiltä, joiden työntekijämäärä on yli 1 000 ja nettoliikevaihto enintään 450 miljoonaa euroa ja jotka eivät väitä, että niiden toiminta liittyy luokitusjärjestelmäasetuksen nojalla ympäristön kannalta kestäviksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan. Lisäksi tällä ehdotuksella lisätään joustavuutta antamalla näille yrityksille mahdollisuus raportoida toiminnasta, joka täyttää tietyt kestävyysluokitusjärjestelmän tekniset arviointikriteerit mutta ei kaikkia. Tällainen raportointi osittain luokitusjärjestelmän mukaisesta toiminnasta voi edistää toiminnan asteittaista ympäristösiirtymää ja tukee tavoitetta lisätä siirtymärahoitusta.

Toiseksi komissio aikoo hyväksyä delegoidun säädöksen ensimmäisen ESRS-standardikokonaisuuden tarkistamisesta. Jotta ESRS-standardeja voidaan yksinkertaistaa ja keventää pikaisesti ja yritykset saavat selkeyttä ja oikeusvarmuutta, komissio pyrkii hyväksymään tarvittavan delegoidun säädöksen mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän ehdotuksen voimaantulosta. Delegoitua säädöstä tarkistettaessa vähennetään merkittävästi pakollisten ESRS-tietopisteiden määrää i) poistamalla ne tietopisteet, joita pidetään vähiten tärkeinä yleisen kestävyysraportoinnin kannalta, ii) painottamalla määrällisiä tietopisteitä tekstikenttien sijasta ja iii) tekemällä selkeämpi ero

pakollisten ja vapaaehtoisten tietopisteiden välillä heikentämättä yhteentoimivuutta maailmanlaajuisten raportointistandardien kanssa ja rajoittamatta kunkin yrityksen olennaisuusarviointia. Tarkistuksella selkeytetään epäselviksi katsottuja säännöksiä ja parannetaan yhdenmukaisuutta muiden EU:n säädösten kanssa. Siinä annetaan selkeämmät ohjeet siitä, miten olennaisuusperiaatetta sovelletaan, jotta varmistetaan, että yritykset ilmoittavat ainoastaan olennaiset tiedot. Samalla vähennetään riskiä siitä, että varmennuspalvelujen tarjoajat kannustavat tahattomasti yrityksiä ilmoittamaan tietoja, jotka eivät ole tarpeellisia, tai osoittamaan liiallisia resursseja olennaisuuden arviointiprosessiin. Sillä yksinkertaistetaan standardien rakennetta ja esitystapaa ja parannetaan jo ennestään erittäin hyvää yhteentoimivuutta maailmanlaajuisten kestävyysraportointistandardien kanssa. Sillä tehdään myös muita muutoksia, joita voidaan pitää tarpeellisina ESRS-standardien ensimmäisestä soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella.

Kolmanneksi komissio tekee samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa erillisen ehdotuksen, jolla lykättäisiin raportointivaatimusten käyttöön ottamista kahdella vuodella toisen vaiheen osalta (suuret yritykset, jotka eivät ole yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja joilla on yli 500 työntekijää, sekä suuret yritykset, joilla on enintään 500 työntekijää¹⁷) ja kolmannen vaiheen osalta (listatut pk-yritykset, pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytköyritykset). Lykkäämisen tavoitteena on välttää tilanne, jossa tiettyjen yritysten olisi raportoitava tilivuodelta 2025 (toinen vaihe) tai 2026 (kolmas vaihe), minkä jälkeen ne vapautettaisiin tästä vaatimuksesta. Tällaisessa tilanteessa kyseisille yrityksille aiheutuisi tarpeettomia ja vältettävissä olevia kustannuksia.

Komissio kehottaa lainsäätäjiä sopimaan nopeasti tästä lykkäyksestä ja erityisesti varmistamaan tarvittavan oikeudellisen selkeyden toisen vaiheen yrityksille, joiden tällä hetkellä edellytetään raportoivan ensimmäisen kerran vuonna 2026 tiedot varainhoitovuodelta 2025.

Tämän ehdotuksen erityinen tausta ja tavoitteet yritys vastuudirektiivin osalta

Nykyisten sääntöjen mukaan jäsenvaltioiden olisi saatettava yritys vastuudirektiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 26. heinäkuuta 2026. Sen soveltaminen on tarkoitus aloittaa kolmessa vaiheessa. Heinäkuusta 2027 alkaen sääntöjä sovellettaisiin ainoastaan suurimpiin EU:n yrityksiin eli yrityksiin, joilla on yli 5 000 työntekijää ja joiden vuotuinen (maailmanlaajuinen) nettoliikevaihto on yli 1,5 miljardia euroa, sekä EU:n ulkopuolisiin yrityksiin, joiden nettoliikevaihto EU:ssa on yli 1,5 miljardia euroa. Toisessa vaiheessa, heinäkuusta 2028 alkaen, uutta kehystä sovellettaisiin EU:n yrityksiin, joilla on yli 3 000 työntekijää ja joiden nettoliikevaihto on yli 900 miljoonaa euroa, sekä EU:n ulkopuolisiin yrityksiin, joiden nettoliikevaihto EU:ssa on yli 900 miljoonaa euroa. Viimeisessä vaiheessa, heinäkuusta 2029, kaikkien muiden direktiivin yleiseen soveltamisalaan kuuluvien yritysten olisi alettava soveltaa direktiiviä (kansallisia sääntöjä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä). Kyseisestä päivämäärästä yritys vastuudirektiiviä sovelletaan arviolta noin 6 000 suureen EU:n yritykseen ja noin 900:aan EU:n ulkopuoliseen yritykseen. Keskeisiä tekijöitä oikeasuhteisuuden varmistamisessa ovat henkilöllinen soveltamisala ja vaiheittain alkava soveltaminen, joissa otetaan huomioon, että erikokoisilla yrityksillä on erilaiset valmiudet panna uusi kehys täytäntöön.

Suurten yritysten osalta direktiivissä sovelletaan riskiperusteista lähestymistapaa, jonka avulla yritykset voivat reagoida ensisijaisesti kaikkein todennäköisimpiin ja vakaviimpiin vaikutuksiin.

---

¹⁷ Sekä yritykset, jotka eivät ole yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka ovat sellaisten suurten konsernien emoyrityksiä, joilla on yli 500 työntekijää, sekä yritykset, jotka ovat sellaisten suurten konsernien emoyrityksiä, joilla on enintään 500 työntekijää.

Lisäksi direktiivissä edellytetään, että yhtiö toteuttaa ”asianmukaisia toimenpiteitä”, jotka ovat kohtuudella sen käytettävissä, ottaen huomioon tapauskohtaiset olosuhteet.

Direktiivi tarjoaa myös mahdollisuuksia kustannusten jakamiseen alan yhteisillä aloitteilla ja sidosryhmien yhteisillä aloitteilla.

Jotta voidaan estää säännösten noudattamisesta aiheutuvan rasitteen siirtyminen yritysten liikekumppaneina oleville pk-yrityksille, direktiivissä edellytetään, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvat suuret yritykset käyttävät vastuullisia sopimuslausekkeita, investointeja, tukea ja parempia hankintakäytäntöjä.

Näistä tekijöistä huolimatta direktiivin katsotaan aiheuttavan merkittävää sääntelyrasitusta erityisesti silloin, kun arvoketjut ovat hyvin monimutkaisia ja laajoja, minkä vuoksi elinkeinoelämän järjestöt ovat pyytäneet lisää yksinkertaistamista ja rasituksen keventämistä, myös pk-yritysten osalta, joille väitetään edelleen syntyvän ei-toivottuja valumavaikutuksia. Lisäksi elinkeinoelämän järjestöt ovat tuoneet esiin epävarmuustekijöitä liittyen vastuuriskien mahdolliseen kasvuun.

Vaikka yritys vastuudirektiiviin sisältyy jo useita mekanismeja, joilla pyritään varmistamaan oikeasuhteisuus ja se, että soveltamisalaan kuuluvat yritykset saavat kestävämmästä arvoketjun hallinnasta hyötyjä maineelleen ja häiriönsietokyvyilleen, tällä ehdotuksella pyritään yrityksiltä saadun palautteen mukaisesti jo lyhyellä aikavälillä selkeyttämään ja yksinkertaistamaan sääntelykehystä ja vähentämään yritysten rasitusta, kuten säännösten noudattamisesta aiheutuvia kertaluonteisia ja toistuvia kustannuksia. Tätä varten tehdään erityisesti seuraavat muutokset:

- toimintaketjuun kuuluvia välillisiä liikekumppaneita koskevat velvoitteet räätälöidään sääntöjen kiertämistapauksia ja sellaisia tapauksia varten, joissa tiedot viittaavat todennäköisiin tai toteutuneisiin haittavaikutuksiin
- määräaikaisten seurantatoimien vaadittua tiheyttä harvennetaan
- sidosryhmien osallistumista selkeytetään ja kohdennetaan.

Ehdotukseen sisältyy myös useita muita osatekijöitä, joilla pyritään lisäämään oikeusvarmuutta ja luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa ja siten vähentämään rasitusta ja parantamaan kansainvälistä kilpailukykyä.

Komissio on hyväksynyt samanaikaisesti tämän ehdotuksen kanssa ehdotuksen, jolla määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä lykättäisiin yhdellä vuodella ja soveltamisen ensimmäinen vaihe poistettaisiin. Direktiivissä asetetun määräajan, jonka kuluessa komission olisi hyväksyttävä yleiset ohjeet (19 artiklan 3 kohta), aikaistamisen tuloksena soveltamisalaan kuuluvilla yrityksillä on kaksi vuotta aikaa valmistautua direktiivin soveltamiseen, jotta ne voivat ottaa kaikilta osin huomioon kyseisissä ohjeissa esitetyt parhaat käytännöt.

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Ehdotuksessa poistetaan ero listattujen ja listaamattomien yritysten välillä, mikä tarkoittaa, että tämä ehdotus vastaa pääomamarkkinaunionin tavoitetta tehdä EU:n säännellyistä markkinoista houkuttelevampia rahoituslähteenä.

Kestävyysraportointidirektiivissä ja ESRS-standardeissa asetetuilla raportointivaatimuksilla pyritään varmistamaan muun muassa, että finanssimarkkinoiden toimijat, luottolaitokset ja vertailuarvojen hallinnoijat saavat yrityksiltä kestävyystiedot, joita ne tarvitsevat omien kestävästä rahoitusta koskevien tietojen antamista koskevasta asetuksesta, vakavaraisuusasetuksesta ja vertailuarvoasetuksesta aiheutuvien raportointivelvoitteidensa täyttämiseen. Yritykset, joihin tämän ehdotuksen mukaisesti ei enää sovellettaisi kestävyysraportointidirektiivin raportointivaatimuksia, voivat silti toimittaa tietoja vapaaehtoisesti finanssimarkkinatoimijoille, luottolaitoksille ja vertailuarvojen hallinnoijille. Ne voivat tehdä tämän käyttämällä vapaaehtoisia raportointistandardeja, jotka komissio hyväksyy tämän ehdotuksen mukaisesti delegoiduilla säädöksillä.

Tämän ehdotuksen mukaan yrityksellä on oltava yli 1 000 työntekijää, jotta se kuuluu kestävyysraportointivaatimusten piiriin. Koska 1 000 työntekijän kynnyksarvo on yksi tärkeimmistä perusteista, kun määritetään, mihin yrityksiin yritys vastuudirektiiviä sovelletaan, tällä ehdotuksella yhdenmukaistetaan kestävyysraportointidirektiiviä ja yritys vastuudirektiiviä.

Yritys vastuudirektiivissä ei edellytä, että yritykset, joihin sovelletaan sekä kestävyysraportointidirektiiviä että yritys vastuudirektiiviä, ilmoittavat muita tietoja kuin mitä niiden on kestävyysraportointidirektiivin nojalla raportoitava. Ehdotetuilla muutoksilla yritys vastuudirektiivin soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä ei jätetä kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle, mikä tarkoittaa, että näiden kahden säädöksen välinen johdonmukaisuus säilyy.

Johdonmukaisuutta muiden EU:n säädösten kanssa parannetaan muuttamalla ESRS-standardeja koskevaa delegoitua säädöstä, jos ESRS-standardien muuttaminen on asianmukaisin keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Direktiivi yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Kestävyysraportointidirektiivin/ESRS-standardien mukaan raportointi haitallisista vaikutuksista ei rajoitu vain arvoketjussa oleviin suoriin kumppaneihin. Johdonmukaisuus kestävyysraportointidirektiivin kanssa säilyy, sillä yritys vastuudirektiiviin ehdotettuja muutoksia, joilla rajoitetaan due diligence -prosessi ensi sijassa arvoketjussa oleviin suoriin kumppaneihin, täydennetään vaatimuksilla, joiden mukaan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on arvioitava välillisiä liikekumppaneita, jos uskottavat tiedot viittaavat siihen, että niihin liittyy tosiasiallisia tai mahdollisia vaikutuksia. Kestävyysraportointidirektiivi täydentää yritys vastuudirektiiviä due diligence -raportoinnin osalta, ja molempien säädösten soveltamisalaa ehdotetaan nyt yhdenmukaistettavaksi. Ilmastosiirtymäsuunnitelmia koskeva säännös mukautetaan paremmin kestävyysraportointidirektiivin sanamuotoon ja täydennetään kestävyysraportointidirektiiviä selkeällä velvoitteella hyväksyä tällainen suunnitelma.

• Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Tämä ehdotus ja EU:n politiikka, jolla tähdätään kilpailukyvyn parantamiseen, sääntelykehityksen yksinkertaistamiseen ja yrityksiin kohdistuvan rasituksen vähentämiseen niin, että edelleen saavutetaan kestävyysraportointidirektiivin ja yritys vastuudirektiivin politiikkatavoitteet, ovat linjassa keskenään. Tähän sisältyy vihreän kehityksen ohjelman säilyttäminen, sillä keskipitkän ja pitkän aikavälin kilpailukyky vaatii sitä, että yritykset ottavat kestävyysnäkökohdat riittävästi huomioon toiminnassaan.

Yritys vastuudirektiivin osalta ehdotuksella yksinkertaistettaisiin ja kevennettäisiin soveltamisalaan kuuluvien yritysten kestävyyttä koskevia huolellisuusvelvoitteita ja

vähennettäisiin siten hallinnollista räsitusta kilpailukykykompassissa asetettujen tavoitteiden (25 prosenttia yleisesti ja 35 prosenttia pk-yritysten osalta) mukaisesti.

Ehdotuksella vähennetään vaikutuksia liikekumppaneihin, joista monet ovat pk-yrityksiä tai pieniä midcap-yrityksiä, ja edistetään siten myös tavoitetta tukea pk-yrityksiä ja pieniä midcap-yrityksiä ja vapauttaa ne tarpeettomista räsitteista, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti niiden vaurauteen ja kasvuun. Kun mahdollisimman pitkälle viety säännösten yhdenmukaistaminen ulotetaan kattamaan keskeiset huolellisuusvelvoitteet, vältetään erilaisten kansallisten sääntöjen aiheuttamaa hajanaisuutta (ylisääntelyä) ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla Euroopan unionissa, mikä tukee sisämarkkinoiden tavoitetta. Siviilioikeudellista vastuuta koskevien yhtenevien sääntöjen poistaminen vähentää yhdenmukaisuutta. Sillä kuitenkin varmistetaan, että voimassa olevia kansallisia vastuujärjestelmiä – jotka ovat jo tuttuja soveltamisalaan kuuluville yrityksille – noudatetaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja lisätään oikeusvarmuutta vastuuriskien osalta uudentyyppisten riskiperusteisten yrityselvoitteiden yhteydessä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 50 ja 114 artiklaan. SEUT-sopimuksen 50 artikla toimii oikeusperustana sellaisten EU:n toimenpiteiden hyväksymiselle, joilla pyritään saavuttamaan yhtiöoikeuden alalla sijoittautumisoikeus sisämarkkinoilla. Siinä annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valtuudet toimia antamalla direktiivejä. SEUT-sopimuksen 50 artikla on direktiivien 2006/43/EY ja 2013/34/EU oikeusperusta sekä osa direktiivien (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 oikeusperustaa. SEUT-sopimuksen 114 artikla muodostaa yleisen oikeusperustan, jonka tavoitteena on toteuttaa sisämarkkinat tai varmistaa niiden toimivuus – tässä tapauksessa pääomien vapaa liikkuvuus ja sijoittautumisvapaus. SEUT-sopimuksen 114 artikla osa direktiivien (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 oikeusperustaa.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Tilinpäätösdirektiivissä, sellaisena kuin se on muutettuna kestävyysraportointidirektiivillä, säännellään jo kestävyystietojen julkistamista EU:ssa. Kestävyysraportointia ja sen varmentamista koskevilla yhteisillä säännöillä varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri jäsenvaltioihin sijoittautuneille yrityksille. Merkittävät erot jäsenvaltioiden välillä kestävyysraportointia ja varmentamista koskevissa vaatimuksissa aiheuttaisivat lisäkustannuksia ja monimutkaisuutta rajatylittävää toimintaa harjoittaville yrityksille, mikä olisi haitallista sisämarkkinoille. Jäsenvaltiot eivät yksin pysty muuttamaan voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä yrityksille aiheutuvan räsituksen keventämiseksi.

Direktiivi yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Jäsenvaltiot sääntelevät yritysten huolellisuusvelvoitetta eri tavoin. Yritysvastuudirektiivillä varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla Euroopan unionissa yhdenmukaistamalla yritysten kestäväää toimintaa koskevaa huolellisuusvelvoitetta koskevat säännöt. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa tavoitetta huolellisuusvaatimusten ja niihin liittyvien julkis- ja yksityisoikeudellista täytäntöönpanoa koskevien säännösten yksinkertaistamisesta ja keventämisestä. Sen vuoksi tarvitaan toimia EU:n tasolla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan yksinkertainen ja oikeasuhteinen kestävyysraportointikehys, jossa yrityksiä kohdellaan niiden koon mukaan:

- Suuriin yrityksiin, joissa on yli 1 000 työntekijää (eli yritykset, joilla on yli 1 000 työntekijää ja joiden liikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa tai tase yli 25 miljoonaa euroa)¹⁸ sovelletaan pakollisia raportointivaatimuksia, ja niiden on raportoinnissaan noudatettava kaikkia ESRS-standardeja, joita myös tarkistetaan ja yksinkertaistetaan.
- Soveltamisalan ulkopuolisiin yrityksiin (yritykset, joilla on enintään 1 000 työntekijää) ei sovelleta pakollisia raportointivaatimuksia. Ne voivat käyttää oikeasuhteista vapaaehtoista standardia, jonka komissio hyväksyy delegoidulla säädöksellä ja joka perustuu EFRAGin laatimaan VSME-standardiin. Niitä myös suojataan soveltamisalan piiriin kuuluvien suurten yritysten liiallisilta tietopyynnöiltä asettamalla arvoketjua koskevien tietojen yläraja.

Tämä lainsäädäntökehys on oikeasuhteisempi keino saavuttaa kestävyysraportointidirektiivin politiikkatavoitteet.

Direktiivi yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Ehdotettujen muutosten myötä yritys vastuudirektiivistä tulee oikeasuhteisempi, sillä muutoksilla pyritään yksinkertaistamaan ja keventämään yritysten kestävästä toiminnasta koskevia huolellisuusvelvoitteita heikentämättä direktiivin tavoitteita ja EU:n kestävyyskehystä. Tämän ehdotuksen politiikkatavoitteena on nimenomaan tehdä direktiivistä oikeasuhteisempi, jotta sen tavoitteet voidaan saavuttaa tuloksellisemmin. Tämä vastaa joidenkin sellaisten sidosryhmien toiveita, jotka katsovat, että tällä hetkellä voimassa olevassa muodossaan yritys vastuudirektiivi aiheuttaisi yrityksille kohtuutonta raskautta. Ehdotettuja osatekijöitä, joilla direktiiviä oikeasuhteistetaan, ovat esimerkiksi arvoketjussa oleviin välillisiin liikekumppaneihin liittyvien velvoitteiden kohdentaminen, säännölliseltä seurannalta vaaditun tiheyden harventaminen, sidosryhmien määritelmän yksinkertaistaminen ja sidosryhmävuorovaikutuksen parempi kohdentaminen merkityksellisiin sidosryhmiin sekä huolellisuusvelvoitetta koskevien toimien rajoittaminen silloin, kun vuorovaikutusta tarvitaan.

- **Toimintatavan valinta**

Tämä ehdotus koostuu direktiivistä, jolla muutetaan tilintarkastusdirektiivin, tilinpäätösdirektiivin, yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin ja yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiivin säännöksiä. Kyseisissä direktiiveissä säädetään täydentävistä kestävyysliittymistä raportointi- ja toimintavelvoitteista. Koontidirektiivi on sopivin oikeudellinen väline tällaisten olemassa olevien toisiinsa liittyvien direktiivien muuttamiseen, jotta saavutetaan yleinen tavoite sääntelyn yksinkertaistamisesta ja raskautuksen keventämisestä.

---

¹⁸ Konsernien emoyritysten, joissa on yli 1 000 työntekijää, on annettava konsernitason kestävyysraportti.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Yritysvastuudirektiiviä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, eivätkä yritykset sovelle sitä vielä. Kestävyysraportointidirektiiviä ovat soveltaneet ensimmäisen soveltamisvaiheen yritykset, jotka julkaisevat ensimmäiset kestävyysarviotuksensa pääasiassa vuoden 2025 alkupuoliskolla. Näin ollen kummastakaan säädöksestä ei ole voitu tehdä jälkiarviointia tai toimivuustarkastusta.

• Sidosryhmien kuuleminen

Seuraavat kuulemistoimet ovat auttaneet muokkaamaan tämän ehdotuksen sisältöä:

- Raportointivaatimusten järkeistämistä koskeva Euroopan komission kannanotto-pyyntö, johon kerättiin vastauksia lokakuusta joulukuuhun 2023.¹⁹
- Euroopan komission tapaamiset yritysten ja muiden sidosryhmien kanssa helmikuun 2025 alussa.
- Euroopan komissio on myös järjestänyt touko- ja marraskuussa 2024 erillisiä sidosryhmätapaamisia, muun muassa kaksi kestävyysraportointidirektiiviä käsittelevää laajaa sidosryhmien hybridifoorumia, joihin osallistui paikan päällä noin 400 ja virtuaalisesti yli 3 000 henkilöä.
- Euroopan komissio on saanut suuren määrän kirjeitä ja yksityiskohtaisia analyysejä erityyppisiltä sidosryhmiltä (yrityksiltä, sijoittajilta, pankeilta, kansalaisyhteiskunnan edustajilta, kansalaisjärjestöiltä, kauppakamareilta ja jäsenvaltioiden kansallisilta viranomaisilta).

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Raportointivaatimusten järkeistämistä koskevassa Euroopan komission kannanotto-pyyntönsä pyydettiin näyttöä ja näkemyksiä säännöksistä, joiden katsotaan aiheuttavan hallinnollista raskautta. Kannanotto-pyyntöön vastasi lähes 200 sidosryhmää, jotka kehottivat ensisijaisesti yksinkertaistamaan kestävyysraportointia, huolellisuusvelvoitetta ja EU:n kestävyysluokitusjärjestelmää.

Euroopan komission helmikuun 2025 alussa Euroopan teollisuuden, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa pitämässä kokouksissa (erityisesti kaksipäiväisessä sidosryhmätapahtumassa (tilannearvio), jossa komissio kuuli alan toimijoita) sidosryhmät ilmaisivat tukensa kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin yleisille tavoitteille, mutta korostivat, että direktiivien täytäntöönpanoa on yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava. Monet elinkeinoelämän edustajat totesivat, että jotkin ESRS-standardeihin sisältyvistä kestävyteen liittyvien tietojen raportointivaatimuksista ovat liian monimutkaisia ja niitä on liian paljon, ja kehottivat tarkistamaan ESRS-standardeja tiedonantovaatimusten määrän ja monimutkaisuuden vähentämiseksi. Ne suosittelivat myös tarkastelemaan eurooppalaisten ja kansainvälisten standardien yhteentoimivuutta sekä rajoittamaan arvoketjua koskevia raportointivaatimuksia.

¹⁹ Komissio sai kannanotto-pyyntöön 17. lokakuuta ja 1. joulukuuta 2023 välisenä aikana palautetta 193 sidosryhmältä mahdollisista raportointivaatimusten järkeistämistoimenpiteistä: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrative-burden-rationalisation-of-reporting-requirements_en.

Jotkin sidosryhmät ovat vaatineet, että kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaa supistetaan niin, että listatut pk-yritykset ja pienemmät suuret yritykset vapautetaan kestävyysraportointivaatimuksista. Jotkin sidosryhmät ehdottivat sääntelyn yksinkertaistamista niin, että pienemmät suuret yritykset pidettäisiin kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalassa mutta niiden sallittaisiin käyttää oikeasuhteisia raportointistandardeja ESRS-standardien ensimmäisen kokonaisuuden sijaan. Pk-yritykset korostivat tarvetta lieventää kestävyysraportointivaatimuksista arvoketjussa oleville pk-yrityksille aiheutuvia valumavaikutuksia ja huomauttivat, että pk-yrityksiä koskevaa kevyempää raportointijärjestelmää ei pitäisi vesittää laajemmilla toimitusketjuun kohdistuvilla tai rahoituslaitosten esittämillä tietopyynnöillä.

Jotkin sidosryhmät ehdottivat, että nykyisen lainsäädännön soveltaminen pysäytettäisiin yksinkertaistamisen ajaksi. Toiset taas pitivät sääntöjen ylläpitämistä erittäin hyödyllisenä ja korostivat, että oikeusvarmuus ja sääntelyn vakaus ovat yritysten sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestäväen rahoituksen toimintasuunnitelman tavoitteiden kannalta tärkeitä. Ne katsoivat myös, että sen sijaan, että voimassa oleviin sääntöihin tehdään laajoja muutoksia, tiettyjä kestävyysraportointikehyksen osia olisi selkeytettävä ja yksinkertaistettava antamalla täytöntöönpano-ohjeita. Kansalaisyhteiskunnan edustajat katsoivat, että edelläkävijäyrityksiä ei pitäisi kohdella epäedullisemmin kuin muita. Ne toivat esiin, että kestävyystiedoille on kysyntää rahoitusmarkkinoilla ja lopullisten sijoittajien taholta.

Useat sidosryhmät totesivat, että varmentamisvaatimukset luovat tilanteen, jossa vaatimuksia noudatetaan liikaa. Tässä yhteydessä eräät sidosryhmät pyysivät komissiota lykkäämään rajoitettua varmuutta koskevan vaatimuksen käyttöönottoa tai hyväksymään nopeasti rajoitettua varmuutta koskevat ohjeet vaatimusten selventämiseksi.

Useat elinkeinoelämän ja teollisuuden sidosryhmät pyysivät joko lykkäämään alakohtaisia kestävyysraportointistandardeja tai poistamaan alakohtaisia standardeja koskevan vaatimuksen kokonaan kestävyysraportointidirektiivistä. Yritykset korostivat, että ESRS-standardien ensimmäisen kokonaisuuden mukainen raportointi on pantava asianmukaisesti täytöntöön ja siihen on totuttava, ja esittivät, että alakohtaisten tiedonantovaatimusten käyttöönotto ESRS-standardien ensimmäisen kokonaisuuden rinnalla monimutkaistaisi kestävyysraportointiprosessia entisestään.

Sidosryhmät pyysivät myös selkeitä ohjeita ESRS-standardien mukaista kaksinkertaisen olennaisuuden arviointia varten. Useat sidosryhmät kehottivat yhdenmukaistamaan kestävyysraportointidirektiivissä, yritysvastuudirektiivissä, kestävyysluokitusjärjestelmässä ja kestävästä rahoituksesta koskevien tietojen raportointiasetuksessa säädettyjä vaatimuksia ja määritelmiä.

Lainsäädännön yksinkertaistamisen tarvetta on korostettu myös monissa muissa finanssialan ja sen ulkopuolisten yritysten ja sidosryhmien raporteissa, suosituksissa ja näkemyksissä. Monissa niistä on korostettu, että on tärkeää vähentää monimutkaisuutta ja hallinnollista raskautta, ja niiden näkemykset on otettu huomioon tässä ehdotuksessa kuvatuissa raskautuksen keventämiseen tähtäävissä toimenpiteistä.

Direktiivi yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Ehdotusta varten on kuultu eri sidosryhmiä, kuten yrityksiä, toimialajärjestöjä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä. Sidosryhmiltä on saatu näkemyksiä myös muissa yhteyksissä. Tällainen oli esimerkiksi kaksipäiväinen sidosryhmätapahtuma (tilannearvio), jonka aikana

alan toimijat kertoivat komissiolle, mitä haasteita ne ovat havainneet nykyisessä lainsäädäntökehelyssä ja miten kyseisiin haasteisiin voitaisiin vastata. Jotkin sidosryhmät pyysivät laajamittaisia muutoksia ja lykkäyksiä. Toiset taas korostivat sääntelyvarmuuden tarvetta ja vastustivat direktiivin käsittelemisen aloittamista uudelleen painottaen sen sijaan direktiivin täytäntöönpanoa. Tällä ehdotuksella pyritään löytämään tasapaino näiden näkökulmien välillä säilyttämällä yritys vastuudirektiivin eheys, mutta tekemällä siihen muutoksia, joilla sitä yksinkertaistetaan ja kevennetään.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio on tätä ehdotusta valmistellessaan ottanut huomioon sidosryhmien ja asiantuntijoiden laatimat analyysit yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin ja yritysten kestävä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiivin tosiasiallisesta ja tulevasta täytäntöönpanosta. Lisäksi ehdotukseen on saatu tietoja asian kannalta merkityksellisiltä sidosryhmiltä, kuten yritysten kestävyysvastaavilta.

- **Vaikutustenarviointi**

Kilpailukykyongelmat on ratkaistava kiireellisesti, sillä ne vaikuttavat suoraan Euroopan unionin kykyyn saavuttaa kestävä talouskasvu ja säilyttää asemansa maailmanmarkkinoilla. Kilpailukyky on tiiviisti sidoksissa innovointiin, tehokkuuteen ja kestävyuteen ja olennaisen tärkeää, jotta voidaan vahvistaa talouden häiriönsietokykyä ja varmistaa, että EU:n yritykset voivat menestyä nopeasti muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä. Vallitseva talousympäristö, jolle on ominaista teknologian nopea kehittyminen, kuluttajakäytön muutokset ja lisääntyvä maailmanlaajuinen kilpailu, edellyttää nopeita toimia EU:n kilpailuedun turvaamiseksi. Tämän kiireellisyyden vuoksi ehdotuksesta ei ole mahdollista tehdä vaikutustenarviointia.

On kuitenkin tärkeää huomata, että tämä aloite sisältää muutoksia voimassa oleviin säädöksiin, joista on jo tehty kattavat vaikutustenarvioinnit. Aiemmista arvioinneista saadut tiedot ja näyttö sekä sidosryhmiltä saatu palaute ja alan toimijoiden kanssa käydyt keskustelut ovat auttaneet tämän ehdotuksen muotoilussa. Tästä syystä ja tämän aloitteen tärkeyden ja kiireellisyyden vuoksi vaikutustenarvioinnin tekemisestä myönnettiin poikkeus komission paremman sääntelyn suuntaviivojen nojalla. Näin ollen kattavaa vaikutustenarviointia ei ole tehty, mutta ehdotukseen on liitetty komission yksiköiden valmisteluasiakirja, joka sisältää analyysin ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksista, mukaan lukien laadullinen analyysi ja mahdollisuuksien mukaan arviot kustannussäästöistä, sekä asiaa tukevaa näyttöä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Tämän ehdotuksen nimenomaisena tavoitteena on yksinkertaistaa merkittävästi kestävyysraportointijärjestelmää.

Direktiivi yritysten kestävä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Ehdotuksella parannetaan sääntelyn toimivuutta vähentämällä siitä aiheutuvaa raskautta ja varmistamalla johdonmukaisempi ja yksinkertaisempi sääntely-ympäristö. Samalla noudatetaan EU:n kestävyystavoitteita.

- **Perusoikeudet**

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Tässä ehdotuksessa kunnioitetaan niitä perusoikeuksia ja noudatetaan niitä periaatteita, joka on kirjattu Euroopan unionin perusoikeuskirjaan. Yritysten kestävyysraportointia koskevalla direktiivillä on välillinen myönteinen vaikutus perusoikeuksiin, koska kestävyysraportointivaatimukset voivat muuttaa yritysten toimintaa myönteiseen suuntaan. Ehdotuksen avulla lisätään yritysten tietoisuutta perusoikeuksista ja vaikutetaan myönteisesti siihen, miten ne tunnistavat ja hallinnoivat todellisia ja mahdollisia perusoikeuksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Ehdotetut muutokset voivat osittain vähentää näitä myönteisiä vaikutuksia sellaisten yritysten osalta, joihin ei enää sovellettaisi pakollisia raportointivaatimuksia. Tällaisten yritysten hallinnollisen rasituksen vähentämisen odotetaan kuitenkin johtavan muihin yhteiskunnallisiin hyötyihin kuten vaurauden luomiseen sekä työpaikkoihin ja innovointiin, mukaan lukien kestävyyttä edistävä innovointi.

Direktiivi yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta

Tässä ehdotuksessa kunnioitetaan niitä perusoikeuksia ja noudatetaan niitä periaatteita, jotka on kirjattu Euroopan unionin perusoikeuskirjaan. Yksi yritysvastuudirektiivin päätavoitteista on parantaa ihmisoikeuksien suojelua siten, että yritykset korjaavat toimintaketjuistaan aiheutuvia kielteisiä ihmisoikeusvaikutuksia. Haitallisia ihmisoikeusvaikutuksia syntyy usein välillisten liikesuhteiden kautta. Tämä otetaan huomioon kohdentamalla toimintaketjua koskevat velvoitteet, mikä edellyttää, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset reagoivat vaikutuksiin silloin, kun ne liittyvät suoriin liikekumppaneihin sekä silloin, kun niillä on uskottavia tietoja tällaisten haittavaikutusten synnystä. Yritysten velvoitteita tunnistaa haitalliset vaikutukset ennakoivasti vähennetään, jotta yrityksille ei syntyisi rasitusta järjestelmällisestä reagoinnista usein monimutkaisten arvoketjujen kaikkiin osiin. Yrityksillä on kuitenkin jatkossakin velvollisuus kunnioittaa ihmisoikeuksia arvoketjussaan, kun niillä on tietoja haitallisista vaikutuksista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole uusia vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Jotta komissio voi seurata edistymistä ehdotuksen tavoitteiden saavuttamisessa, se tarkastelee mahdollisuutta järjestää taloudellisten resurssien salliessa eri muodoissa tiedonvaihtoa sidosryhmien kanssa sekä teettää kyselyjä kestävyystietojen käyttäjillä ja kestävyystietoja raportoivilla yrityksillä. Kestävyysraportointidirektiivin 6 artiklassa edellytetään, että komissio antaa huhtikuuhun 2029 mennessä kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta. Muutetun yritysvastuudirektiivin täytäntöönpanoa ja sen tuloksellisuutta sen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti haitallisten vaikutusten torjumisessa, arvioidaan myös säännöllisesti kyseisen direktiivin 36 artiklan mukaisesti. Tämä ehdotus ei edellytä toteuttamissuunnitelmaa.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Koska ehdotuksessa tehdään muutoksia neljään olemassa olevaan direktiiviin, jäsenvaltioiden olisi joko toimitettava komissiolle tekstit, joilla muutetaan kansallisia säännöksiä, tai, jos

muutoksia ei tehdä, selittää, millä kansallisella säännöksellä ehdotuksen mukaiset muutokset on jo nyt pantu täytäntöön.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi

Direktiivin 1 artiklassa muutetaan direktiiviä 2006/43/EY (tilintarkastusdirektiivi) seuraavasti:

- Artiklan 1 kohdalla korvataan tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan 3 kohta ja poistetaan määräajat, joiden kuluessa komission on tarkoitus hyväksyä rajoitettua varmuutta koskevia standardeja, komissiolle annettu valtuutus hyväksyä kohtuullista varmuutta koskevia standardeja ja näihin liittyvät ristiviittaukset.
- Artiklan 2 kohdalla korvataan tilintarkastusdirektiivin 48 a artiklan toinen alakohta, jotta voidaan oikaista virhe viittauksessa rajoitettua varmuutta koskeviin standardeihin.

Direktiivin 2 artiklassa muutetaan direktiiviä 2013/34/EU (tilinpäätösdirektiivi) seuraavasti:

- Artiklan 1 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä kokoa, joka määrittää onko yrityksen kuuluttava kestävyysraportoinnin piiriin, kun yritys on luottolaitos tai vakuutusyritys, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset 19 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten kokoon (eli suuret yritykset, joilla on tilivuoden aikana ollut keskimäärin yli 1 000 työntekijää).
- Artiklan 1 kohdassa täsmennetään myös, että tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 4 kohdassa Euroopan rahoitusvakausvälinettä (ERVV) koskevalla puitesopimuksella perustettu Euroopan rahoitusvakausväline ei kuulu kestävyysraportoinnin piiriin.
- Artiklan 2 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklaa seuraavasti:
  - edellytys yksittäisen kestävyysraportoinnin laatimisesta ja julkaisemisesta rajataan koskemaan ainoastaan suuria yrityksiä, joilla on tilivuoden aikana ollut keskimäärin yli 1 000 työntekijää;
  - otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilinpäätösdirektiivissä edellytetyt kestävyystietoja raportoidessaan yritykset eivät pyri hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin edellytetään 29 ca artiklan nojalla hyväksyttävissä vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, lukuun ottamatta kestävyystietoja, joita kyseisellä alalla jaetaan yleisesti yritysten kesken, sanotun kuitenkin rajoittamatta due diligence -prosessin toteuttamista koskevien unionin vaatimusten soveltamista. Yritysten, jotka raportoivat arvoketjustaan tämän vaatimuksen mukaisesti, on katsottava noudattavan kestävyysraportointia;
  - listattujen pk-yritysten mahdollisuus raportoida oikeasuhteisempien standardien perusteella ja jättäytyä kahden vuoden ajaksi kestävyysraportoinnin ulkopuolelle poistetaan, koska kyseiset yritykset jätetään kestävyysraportoinnin soveltamisalan ulkopuolelle.
- Artiklan 3 kohdassa lisätään 19 b artikla, jotta suuret yritykset, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää ja joiden tilivuoden nettoliikevaihto on enintään 450 000 000 euroa, voivat julkistaa asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa tarkoitetut tiedot joustavammin.

- Artiklan 4 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklaa seuraavasti:
  - edellytys konsernitason kestävyysraportoinnin laatimisesta ja julkaisemisesta rajataan koskemaan ainoastaan sellaisten suurten konsernien emoyrityksiä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää;
  - otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilinpäätösdirektiivissä edellytetyt kestävyystietoja raportoidessaan yritykset eivät pyri hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin edellytetään 29 ca artiklan nojalla hyväksyttävissä vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, lukuun ottamatta kestävyystietoja, joita kyseisellä alalla jaetaan yleisesti yritysten kesken, sanotun kuitenkin rajoittamatta due diligence -prosessin toteuttamista koskevien unionin vaatimusten soveltamista. Yritysten, jotka raportoivat arvoketjustaan tämän vaatimuksen mukaisesti, on katsottava noudattavan kestävyysraportointia.
- Artiklan 5 kohdassa lisätään 29 aa artikla, jotta suuret yritykset, joilla konsernin lukujen perusteella on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää ja joiden tilivuoden nettoliikevaihto on enintään 450 000 000 euroa, voivat julkistaa asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa tarkoitetut tiedot joustavammin.
- Artiklan 6 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklaa seuraavasti:
  - komissiolle siirretty valta hyväksyä alakohtaisia standardeja delegoiduilla säädöksillä poistetaan;
  - täsmennetään, että kestävyysraportointistandardeissa ei saa määrätä yrityksiä hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka on annettava 29 ca artiklan nojalla hyväksyttävien vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.
- Artiklan 7 kohdassa kumotaan tilinpäätösdirektiivin 29 c artikla, joka koskee komission valtaa hyväksyä listatuille pk-yrityksille tarkoitettuja oikeasuhteisempia standardeja, jotta voidaan ottaa huomioon näiden yritysten jättäminen kestävyysraportoinnin soveltamisalan ulkopuolelle.
- Artiklan 8 kohdassa lisätään tilinpäätösdirektiiviin uusi 29 ca artikla, jossa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa säädetään kestävyysraportointistandardeista, joita kestävyysraportoinnin soveltamisalan ulkopuolella olevat yritykset voivat käyttää vapaaehtoisesti. Standardien on oltava oikeasuhteisia ja merkityksellisiä näiden yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Niissä on myös mahdollisuuksien mukaan täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kyseisten tietojen esittämisessä.
- Artiklan 9 kohdassa korvataan tilinpäätösdirektiivin 29 d artikla ja täsmennetään, että yritysten ei tarvitse merkitä kestävyysraporttejaan tunnisteilla ennen kestävyysraporttien tunnisteilla merkitsemistä koskevan delegoidun asetuksen hyväksymistä.
- Artiklan 10 kohdassa korvataan tilinpäätösdirektiivin 33 artiklan 1 kohta ja täsmennetään, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten yhteinen vastuu toimintakertomuksen digitalisoinnista rajoittuu sen julkaisemiseen

yhtenäisessä sähköisessä muodossa, mukaan lukien sen merkitseminen digitaalisilla tunnisteilla.

- Artiklan 11 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 34 artiklaa seuraavasti:
  - 34 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus 29 c artiklaan poistetaan, jotta voidaan ottaa huomioon kestävyysraportointistandardien poistaminen listattujen pk-yritysten osalta;
  - lisätään 2 a kohta, jossa täsmennetään, että varmennuspalvelujen tarjoajat laativat varmennuslausuntonsa niin, että noudatetaan yritysten velvollisuutta olla pyytämättä arvoketjussaan olevilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa.
- Artiklan 12 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 1 kohtaa seuraavasti:
  - 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan tytäryrityksen koko rajoitetaan vastaamaan tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen suurten yritysten kriteerejä;
  - 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan sivuliikkeen nettoliikevaihdon raja-arvo nostetaan 40 miljoonasta eurosta 50 miljoonaan euroon suurten yritysten liikevaihdon raja-arvon mukaisesti;
  - 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan kolmannen maan yrityksen unionissa tuotetun nettoliikevaihdon kynnyksiarvo nostetaan 150 miljoonasta eurosta 450 miljoonaan euroon.
- Artiklan 13 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 49 artiklaa siten, että komissiolle siirretään valta vahvistaa sääntöjä, joilla täydennetään raportointijärjestelmää sellaisen toiminnan osalta, joka on vain osittain kestävyysluokitusjärjestelmän mukaista.

Direktiivin 3 artiklassa muutetaan direktiivin (EU) 2022/2464 (yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi, 'kestävyysraportointidirektiivi') 5 artiklan 2 kohtaa siten, että otetaan huomioon kestävyysraportoinnin soveltamisalan supistaminen tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan mukaisesti. Muutokset ovat seuraavat:

- Artiklan 1 kohdan a alakohdassa poistetaan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta, jotta voidaan ottaa huomioon joidenkin vaiheen 1 yritysten jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle.
- Artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa korvataan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i alakohta ja täsmennetään yritykset, joihin sovelletaan vaiheessa 2 yrityskohtaista kestävyysraportointia (suuret yritykset, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää).
- Artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa korvataan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohta ja täsmennetään yritykset, joihin sovelletaan vaiheessa 2 konsernitason kestävyysraportointia (emoyritykset sellaisissa suurissa konserneissa, joilla on konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää).

- Artiklan 1 kohdan c alakohdassa kumotaan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta, jotta voidaan ottaa huomioon listattujen pk-yritysten jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle.
- Artiklan 2 kohdan a alakohdassa poistetaan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta, jotta voidaan ottaa huomioon joidenkin vaiheen 1 liikkeeseenlaskijoiden jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle.
- Artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa korvataan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan i alakohta ja täsmennetään liikkeeseenlaskijat, joihin sovelletaan vaiheessa 2 yritys kohtaista kestävyysraportointia (liikkeeseenlaskijat, jotka ovat suuria yrityksiä ja joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää).
- Artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa korvataan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan ii alakohta ja täsmennetään liikkeeseenlaskijat, joihin sovelletaan vaiheessa 2 konsernitason kestävyysraportointia (liikkeeseenlaskijat, jotka ovat emoyrityksiä sellaisissa suurissa konserneissa, joilla on konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää).
- Artiklan 2 kohdan c alakohdassa kumotaan kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohta, jotta voidaan ottaa huomioon sellaisten liikkeeseenlaskijoiden, jotka ovat listattuja pk-yrityksiä, jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle.

Direktiivin 4 artiklassa muutetaan direktiiviä (EU) 2024/1760 (yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettu direktiivi, 'yritysvastuudirektiivi') seuraavien keskeisten kohtien osalta: maksimaalisen yhdenmukaistamisen soveltamisalaa laajennetaan siten, että yritysten huolellisuusvelvoite kohdistuu pääsääntöisesti myös suoriin liikekumppaneihin, poistetaan velvollisuus lopettaa liikesuhde viimeisenä keinona, rajataan 'sidosryhmän' käsitettä ja rajoitetaan edelleen huolellisuusvelvoiteprosessin vaiheita, jotka edellyttävät sidosryhmien osallistumista, pidennetään yritysten huolellisuusvelvoitetta koskevien toimenpiteiden riittävyyden ja tuloksellisuuden säännöllisen seurannan määräaikoja, selkeytetään taloudellisia seuraamuksia koskevia periaatteita ja poistetaan sakkojen vähimmäismäärä, poistetaan siviilioikeudellista vastuuta koskevan lausekkeen näkökohtia ja edustajakanteita koskevat säännöt, muutetaan ilmastosiirtymäsuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä, poistetaan rahoituspalveluja koskeva uudelleentarkastelulauseke ja aikaistetaan ensimmäisen (yleisen) täytäntöönpano-ohjekokonaisuuden hyväksymistä komissiossa. Muutokset ovat seuraavat:

- Artiklan 1 kohdassa korvataan yritysvastuudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan c alakohta direktiivin kohteen kuvauksen yhdenmukaistamiseksi 22 artiklan 1 kohtaan ehdotettujen, ilmastonmuutoksen hillintää koskevien siirtymäsuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevien muutosten kanssa.
- Artiklan 2 kohdassa korvataan 'sidosryhmien' määritelmää koskeva yritysvastuudirektiivin 3 artiklan 1 kohdan n alakohta 'sidosryhmän' määritelmän kaventamiseksi yksinkertaistamalla määritelmää ja rajaamalla se koskemaan työntekijöitä ja heidän edustajiaan sekä yksityishenkilöitä ja yhteisöjä, joiden oikeuksiin tai etuihin yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikekumppaneiden tuotteet, palvelut ja toiminnot vaikuttavat (todellisten haittavaikutusten tapauksessa) tai voivat vaikuttaa (mahdollisten haittavaikutusten tapauksessa). Tällaisia ovat esimerkiksi liikekumppaneiden operoimien laitosten läheisyydessä olevat yksityishenkilöt tai

yhteisöt, kun saastuminen (esim. öljyvuoto tai haitalliset päästöt) vaikuttaa niihin suoraan, tai alkuperäisyhteisöt, joiden oikeuksiin hallita maita tai luonnonvaroja vaikuttaa suoraan se, miten liikeyritys hankkii, muokkaa tai muutoin käyttää maata, metsiä tai vesiä.

- Artiklan 3 kohdassa korvataan yhdenmukaistamisen tasoa koskeva yritysvastuudirektiivin 4 artikla laajentamalla maksimaalisen yhdenmukaistamisen soveltamisala koskemaan useita uusia direktiivin säännöksiä, joilla säännellään huolellisuusvelvoiteprosessin keskeisiä näkökohtia. Tähän sisältyvät erityisesti tunnistamisvelvollisuus, velvollisuudet korjata haitalliset vaikutukset, jotka on tunnistettu tai olisi pitänyt tunnistaa, sekä velvollisuus asettaa saataville valitus- ja ilmoitusmekanismi. Ehdotuksessa tunnustetaan kuitenkin myös, että on olemassa oikeudellisia rajoituksia sille, mitä on mahdollista täysin yhdenmukaistaa monialaisessa puitedirektiivissä, joka koskee sosiaalista suojelua ja ympäristönsuojelua ja jossa pohjimmiltaan säädetään yleisestä prosessista yritysten liiketoimintaan liittyviä haitallisia vaikutuksia koskevan huolellisuusvelvollisuuden täytäntöönpanon osalta. Maksimaalisen yhdenmukaistamisen laajentaminen tämän soveltamisalan ulkopuolelle uhkasi heikentää mahdollisuutta reagoida olemassa olevilla tai tulevilla ihmisoikeuksilla, myös työntekijöiden oikeuksilla, ja ympäristönormeilla uusiin tuotteisiin tai palveluihin liittyviin kehittymässä oleviin riskeihin, kun taas käytännön hyödyt olisivat hyvin rajalliset. Jäsenvaltioita ei saisi estää reagoimasta tällaisiin riskeihin erityisesti aloilla, joilla unionilla on rajallinen toimivalta, kuten esimerkiksi työlainsäädännössä, jos jäsenvaltiot katsovat sen tarpeelliseksi säännelläkseen, miten huolellisuusvelvoitetta sovelletaan erityisissä olosuhteissa.
- Artiklan 4 kohdassa muutetaan tosiasiallisten ja mahdollisten haitallisten vaikutusten tunnistamista ja arviointia koskevaa yritysvastuudirektiivin 8 artiklaa korvaamalla 2 kohdan b alakohta ja 4 kohta sekä lisäämällä toimintaketjua koskevat uudet 2 a ja 5 kohdat.
  - Huolellisuusvelvoite rajoitetaan pääsääntöisesti yritysten omaan toimintaan, niiden tytäryritysten toimintaan ja niiden toimintaketjuihin kuuluvien suorien liikeyritysten toimintaan. Näin ollen liikesuhteiden osalta yritysten olisi arvoketjunsäilyksen kartoituksen jälkeen tehtävä perusteellinen arviointi ainoastaan suorien liikeyritysten tasolla. Samalla ehdotuksessa tunnustetaan, että joissakin tilanteissa yritysten voi olla tarkasteltava arvoketjua suoria liikeyrityksiä pidemmälle, jos niillä on uskottavaa tietoa, joka viittaa haitalliseen vaikutukseen välillisen liikeyrityksen tasolla. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun liikesuhteen rakenteella ei ole taloudellisia perusteita, mikä viittaa siihen, että sillä on pyritty poistamaan yrityksen vastuulta muutoin suora toimittaja, jonka toiminta on haitallista. Muita esimerkkejä ovat tapaukset, joissa yritys on saanut valituksen tai se on tietoinen kansalaisjärjestöjen tai tiedotusvälineiden raporteista, jotka uskottavasti osoittavat haitallisen toiminnan välillisen toimittajan tasolla, yritys on tietoinen aiemmista tapauksista, joissa toimittaja on osallisena, tai jos yritys on liikesuhteidensa kautta tietoinen ongelmista tietyssä paikassa (esim. konfliktialueella). Näissä tapauksissa yrityksiä olisi vaadittava arvioimaan tilannetta tarkemmin. Jos arviointi vahvistaa, että haitallisia vaikutuksia tosiasiallisesti tai todennäköisesti aiheutuu, vaikutus olisi katsottava tunnistetuksi. Lisäksi yrityksen olisi pyrittävä varmistamaan, että koko toimintaketjussa noudatetaan sen käytäntösääntöjä, jotka ovat osa sen huolellisuusvelvoitetta koskevia toimintaperiaatteita ja joissa

esitetään odotukset siitä, miten ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeudet mukaan luettuina, ja ympäristöä suojellaan liiketoiminnassa (sopimusperusteinen ketjuttaminen). Tämä on linjassa Saksan toimitusketjuja koskevan lain (Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz) kanssa. Laki sisältää samanlaiset säännöt keskittymisestä suoriin toimittajiin ja tavoista, joilla huolellisuusvelvoitetta olisi laajennettava käytettävissä olevien tietojen perusteella. Yrityksen olisi myös otettava huomioon pk-yritysten tukitoimenpiteet.

- Alle 500 työntekijän yrityksiin (eli pk-yrityksiin ja pieniin midcap-yrityksiin) kohdistuvaa valumavaikutusta lievennetään edelleen rajoittamalla niiden tietojen määrä, joita suuret yritykset voivat pyytää arvoketjun kartoituksen yhteydessä, VSME-kestävyysraportointistandardissa täsmennettyihin tietoihin, paitsi jos lisätiedot ovat tarpeen esimerkiksi siksi, että standardit eivät kata merkityksellistä vaikutusta, eikä tällaisia tietoja voida kohtuudella saada muulla tavoin.
- Artiklan 5 ja 6 kohdalla korvataan yritys vastuudirektiivin 10 artiklan 6 kohta ja 11 artiklan 7 kohta siltä osin kuin on kyse liikesuhteiden katkaisemisesta, jotta voidaan poistaa velvollisuus päättää liikesuhteet sekä tosiasiallisten että mahdollisten haitallisten vaikutusten tapauksessa. Yritykset voivat joutua tilanteisiin, joissa niiden tuotanto perustuu suurelta osin yhden tai useamman yksittäisen toimittajan tuotantopanoksiin. Jos tällaisen toimittajan liiketoimintaan liittyy vakavia haitallisia vaikutuksia, kuten lapsityövoiman käyttöä tai merkittäviä ympäristövahinkoja, ja yritys on tuloksetta käyttänyt kaikki huolellisuusvelvoitetta koskevat toimenpiteet näiden vaikutusten korjaamiseksi, yrityksen olisi viimeisenä keinona keskeytettävä liikesuhde ja pyrittävä yhdessä toimittajan kanssa löytämään ratkaisu. Tässä se voi mahdollisuuksien mukaan käyttää liikesuhteen keskeytyksestä johtuvaa suurempaa vipuvaikutusta.
- Artiklan 7 kohdalla muutetaan tarkoituksenmukaista yhteistyötä sidosryhmien kanssa koskevaa 13 artiklaa muuttamalla 3 kohdan a alakohtaa ja kumoamalla c ja e alakohta, jotta selvennetään, että yritysten on oltava yhteydessä ainoastaan ”asiaankuuluviin” sidosryhmiin. Näin korostetaan sitä, että yritysten ei tarvitse kuulla kaikkia mahdollisia sidosryhmiä, vaan vain niitä, joilla on yhteys huolellisuusvelvoiteprosessin tiettyyn vaiheeseen (esim. vaikutusten kohteena olevat yksityishenkilöt korjaustoimenpiteitä laadittaessa). Lisäksi ehdotetuilla muutoksilla rajoitetaan entisestään huolellisuusvelvoiteprosessin vaiheita, joissa yritysten on oltava yhteydessä sidosryhmiin.
- Artiklan 8 kohdalla muutetaan seurantaa koskevaa yritys vastuudirektiivin 15 artiklaa harventamalla yritysten huolellisuusvelvoitteita koskevien toimenpiteiden asianmukaisuuden ja tuloksellisuuden säännöllisen arvioinnin tiheyttä yhdestä vuodesta viiteen vuoteen. Tämä vähentää merkittävästi raskautta paitsi direktiivin soveltamisalaan kuuluvilta yrityksiltä myös niiden liikekumppaneilta, jotka ovat usein pk-yrityksiä ja jotka saattavat saada (yksityiskohtaisia) tietopyyntöjä näiden seurantatoimien yhteydessä. Samalla ehdotuksessa tunnustetaan, että liikesuhteet ja tällaisten liikesuhteiden kattamasta toiminnasta aiheutuvat riskit ja vaikutukset voivat kehittyä ajan mittaan, joskus hyvinkin lyhyessä ajassa. Mahdollisten tai todellisten vaikutusten korjaamiseksi toteutetut toimenpiteet voivat myös osoittautua täytäntöönpanon aikana riittämättömiksi tai tuloksettomiksi, ja viitteitä tästä voi ilmaantua ennen seuraavan säännöllisen arvioinnin päivämäärää. Sen vuoksi yrityksen olisi näissä tapauksissa tehtävä tapauskohtaisia arviointeja.

- Artiklan 9 kohdassa muutetaan yritys vastuudirektiivin 19 artiklan 3 kohtaa siten, että komission edellytetään antavan puolen vuoden kuluessa yleiset ohjeet, jotka sisältävät käytännön ohjeistusta ja parhaita käytäntöjä siitä, miten huolellisuusvelvoitetta noudatetaan direktiivin mukaisesti.
- Artiklan 10 kohdalla muutetaan 22 artiklan 1 kohtaa yritysten ilmastonmuutoksen hillintää koskevien siirtymäsuunnitelmien osalta, jotta voidaan varmistaa parempi oikeudellinen selkeys ja saattaa yritys vastuudirektiivi linjaan kestävyysraportointidirektiivin mukaisen kestävyysraportointijärjestelmän kanssa. Tarkemmin sanottuna ehdotuksella muutetaan vaatimusta toteuttaa ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma. Ehdotuksessa tehdään selväksi, että suunnitelman olisi sisällettävä suunnitellut ja toteutetut täytäntöönpanotoimet. Suunnitelman ja sen alustavan ja päivitetyn sisällön hyväksyminen on edelleen hallinnollisen valvonnan alaista.
- Artiklan 11 kohdalla korvataan 27 artiklan 4 kohta siltä osin kuin on kyse taloudellisten seuraamusten määräämisestä osana julkista täytäntöönpanon valvontaa. Nykyisessä 27 artiklassa selvennetään jo, että ”[p]äätettäessä seuraamusten määräämisestä ja niiden luonteesta ja asianmukaisesta tasosta” on otettava asianmukaisesti huomioon joukko tekijöitä, jotka määrittävät rikkomisen vakavuuden (erityisesti rikkomisen luonne, vakavuus ja kesto sekä rikkomisesta johtuvien vaikutusten vakavuus) ja mahdolliset lieventävät olosuhteet (esim. tehdyt investoinnit ja mahdollisesti annettu kohdennettu tuki) tai raskauttavat olosuhteet (esim. rikkomisen uusiminen). Lisäksi säännöksessä säädetään, että seuraamusten on oltava ”tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia”. Tämä vastaa muiden EU:n säädösten, kuten yleisen tietosuoja-asetuksen, vastaavia säännöksiä. Vaikka direktiivissä jäsenvaltioita ei veloiteta asettamaan mahdollisten sakkojen enimmäismäärää (eli ylärajaa), siinä säädetään, että jos jäsenvaltiot päättävät asettaa sakkojen ylärajan, sen on oltava vähintään viisi prosenttia yrityksen maailmanlaajuisesta nettoliikevaihdosta. Tämän säännöksen tarkoituksena oli varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa välttämällä se, että jäsenvaltiot asettaisivat ylärajan tasolle, joka heikentäisi niiden lainkäyttövaltaan kuuluville yrityksille mahdollisesti määrättyjen sakkojen vaikuttavuutta ja varoittavuutta. Säännös on kuitenkin aiheuttanut sekaannusta. Vaikka yläraja ei kerro mitään yksittäisessä tapauksessa tosiasiallisesti määräytyistä sakoista, se on toisinaan tulkittu virheellisesti sakkojen vähimmäismääräksi. Jotta tilanne selkeytyisi, ehdotetuilla muutoksilla tasapuolisia toimintaedellytyksiä käsitellään eri tavalla. Komissiolle annetaan tehtäväksi laatia yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa sakkoja koskevat ohjeet (jollaiset on olemassa jo muilla aloilla, kuten kilpailulainsäädännössä ja tietosuojassa) ja jäsenvaltioita kielletään asettamasta sakkojen ylärajaa, joka estäisi valvontaviranomaisia määräämästä seuraamuksia 27 artiklan 1 ja 2 kohdassa esitettyjen tekijöiden ja periaatteiden mukaisesti. Lisäksi ehdotuksessa poistetaan vaatimus, jonka mukaan sakon on oltava oikeassa suhteessa yrityksen maailmanlaajuiseen nettoliikevaihtoon.
- Artiklan 12 kohdalla muutetaan yritys vastuudirektiivin 29 artiklaa siviilioikeudellisen vastuun osalta poistamalla 1 kohta, 3 kohdan d alakohta ja 7 kohta sekä muuttamalla 2, 4 ja 5 kohtaa.
  - Direktiivistä poistetaan erityinen EU:n laajuinen vastuujärjestelmä. Samalla ehdotetuilla muutoksilla säilytetään tehokkaan oikeussuojan saatavuutta koskevat vaatimukset, mukaan lukien oikeus täyteen korvaukseen, jos yrityksen katsotaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti jättäneen noudattamatta tämän direktiivin mukaisia huolellisuusvelvoitteita ja jos tällainen laiminlyönti on

aiheuttanut vahinkoa, sekä suojellaan yrityksiä liiallisilta korvauksilta. Tämä noudattaa direktiivin keskeistä tavoitetta, joka on varmistaa uhrien suojelu liiketoiminnasta johtuvilta ihmisoikeusloukkauksilta ja ympäristöhaitoilta.

- Koska kansallisella tasolla on erilaisia edustajakanteiden sallimista koskevia sääntöjä ja käytäntöjä, tätä koskevat yritys vastuudirektiivissä säädetyt vaatimukset poistetaan.
  - Samasta syystä poistetaan vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastuusääntöjä on sovellettava ensisijaisena tapauksissa, joissa tähän liittyviin vaatimukseen sovellettava laki ei ole minkään jäsenvaltion kansallinen laki.
- Artiklan 13 kohdassa kumotaan yritys vastuudirektiivin 36 artiklan 1 kohta ja poistetaan direktiivin ensimmäinen uudelleentarkastelulauseke, jonka mukaan komission olisi toimitettava viimeistään 26. heinäkuuta 2026 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tarpeesta vahvistaa säännellyille rahoitusalan yrityksille räätälöidyt kestävä toimintaa koskevat huolellisuusvelvoitteet, jotka koskevat rahoituspalvelujen tarjoamista ja sijoitustoimintaa, sekä tällaisten huolellisuusvelvoitteiden vaihtoehdoista ja niiden vaikutuksista. Tätä uudelleentarkastelulauseketta ehdotetaan poistettavaksi, koska siinä ei jätetä aikaa ottaa huomioon äskettäin käyttöön otetusta huolellisuusvelvoitetta koskevasta yleisestä kehiksestä saatuja kokemuksia.

Ehdotetussa 5 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään [12 kuukauden kuluttua voimaantulosta] ja toimittavat komissiolle täytäntöönpanotoimenpiteidensä tekstin.

Ehdotetussa 6 artiklassa täsmennetään, että direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁰,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan komission 11 päivänä helmikuuta 2025 antamassa tiedonannossa *Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta*²¹ esitetään visio lainsäädännön täytäntöönpano- ja yksinkertaistamisagendasta, jonka tarkoituksena on tuoda ihmisille ja yrityksille näkyviä parannuksia nopeasti. Tämä edellyttää, ettei eteneminen ole vain asteittaista, ja unionin on toteutettava rohkeita toimia tavoitteen saavuttamiseksi. Komission, Euroopan parlamentin, neuvoston, jäsenvaltioiden viranomaisten ja sidosryhmien on tarpeen tehdä yhteistyötä sääntöjen yksinkertaistamiseksi EU:n, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä politiikan täytäntöönpanon tuloksellisuuden lisäämiseksi.
- (2) Koska komissio on sitoutunut keventämään raportointirasitusta ja parantamaan kilpailukykyä, on tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä

²⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

²¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, annettu 11 päivänä helmikuuta 2025, *Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta*, COM(2025) 47 final.

2006/43/EY²², 2013/34/EU²³, (EU) 2022/2464²⁴ ja (EU) 2024/1760²⁵ säilyttäen samalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelman²⁶ ja kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman²⁷ tavoitteet.

- (3) Direktiivin 2006/43/EY 26 a artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamisen noudattaen rajoitettua varmuutta koskevia standardeja, jotka komissio hyväksyy. Mainitun direktiivin 26 a artiklan 3 kohdassa komission edellytetään hyväksyvän kyseiset standardit viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026. Yritykset ovat nostaneet esiin varmennuspalvelujen tarjoajien työtä koskevia huolenaiheita ja tuoneet esiin joustavuuden tarpeen, jotta voidaan lieventää kestävyysvarmennuksen osa-alueilla havaittuja riskejä ja kriittisiä ongelmia. Jotta komissio voisi ottaa nämä huolenaiheet huomioon, sille olisi annettava enemmän joustovaraa kyseisten standardien hyväksymisessä. Joka tapauksessa ennen kuin komissio hyväksyy standardit delegoidulla säädöksellä, se antaa vuoteen 2026 mennessä kohdennettuja varmennusohjeita, joissa selvennetään tarvittavat menettelyt, joita varmennuspalvelujen tarjoajien on noudatettava osana rajoitetun varmuuden antavaa toimeksiantoaan.
- (4) Direktiivin 2006/43/EY 26 a artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2028 kohtuullista varmuutta koskevat standardit sen jälkeen, kun se on arvioinut, onko kohtuullisen varmuuden saavuttaminen mahdollista. Jotta vältetään yritysten varmennuskustannusten nousu, vaatimus kohtuullista varmuutta koskevien standardien hyväksymisestä olisi poistettava.
- (5) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että suuret yritykset sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, laativat ja julkaisevat kestävyys selvityksen yksittäisen yrityksen tasolla. Yritysten raportointirasituksen keventämiseksi velvoite laatia ja julkaista kestävyys selvitys yksittäisen yrityksen tasolla

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1760, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, yritysten kestävä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen (EU) 2023/2859 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, annettu 11 päivänä joulukuuta 2019, *Euroopan vihreän kehityksen ohjelma*, COM(2019) 640 final.

²⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2018, *Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma*, COM/2018/097 final.

olisi rajoitettava suuriin yrityksiin, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää. Yritystä pidetään suurena, jos se ylittää kaksi direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa säädetyistä kolmesta raja-arvosta. Tämä tarkoittaa, että raportointivaatimukset kohdistuvat yrityksiin, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää ja joiden nettoliikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma yli 25 miljoonaa euroa.

- (6) Tietojen tuottamista ja hallinnollisen rasituksen vähentämistä koskevien tavoitteiden välillä on tarpeen löytää tasapaino. Jotta siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen voidaan hahmottaa, kestävyysraportointi, johon kuuluvat myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852²⁸ 8 artiklassa tarkoitetut tiedot, on välttämätöntä sellaisten suurten yritysten osalta, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää. Kun otetaan huomioon tarve löytää tasapaino tietojen tuottamista koskevan ja hallinnollisen rasituksen vähentämistä koskevan tavoitteen välillä, kestävyysraportoinnin uuteen soveltamisalaan kuuluvien suurten yritysten, joiden nettoliikevaihto tilivuoden aikana on enintään 450 000 000 euroa, olisi voitava julkistaa asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa tarkoitetut tiedot nykyistä joustavammin. Komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa sääntöjä, joilla täydennetään kyseisiä yrityksiä koskevaa raportointijärjestelmää. Erityisesti olisi selvennettävä, että komissiolla on valta vahvistaa raportointijärjestelmä toiminnoille, jotka ovat vain osittain kestävyysluokitusjärjestelmän mukaisia.
- (7) Direktiivin 2013/34/EU 1 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin, jotka ovat suuria yrityksiä tai pieniä ja keskisuuria yrityksiä, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, sovelletaan kyseisessä direktiivissä säädetyjä kestävyysraportointivaatimuksia kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta. Kun otetaan huomioon, että yksittäisen yrityksen tasolla tehtävän kestävyysraportoinnin soveltamisala olisi rajoitettava suuriin yrityksiin, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, soveltamisalaa olisi rajoitettava vastaavasti myös luottolaitosten ja vakuutusyritysten osalta.
- (8) Euroopan rahoitusvakaussäätelyä, jäljempänä 'ERVV', joka on perustettu ERVV-puitesopimuksella, sovelletaan direktiivissä 2013/34/EU säädetyjä kestävyysraportointivaatimuksia, vaikka se on vapautettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/109/EY²⁹ säädetyistä kestävyysraportointijärjestelmästä kyseisen direktiivin 8 artiklan nojalla. ERVV on suuri yritys, joka oikeudelliselta muodoltaan kuuluu direktiivin 2013/34/EU liitteessä I lueteltuihin yrityksiin. Sen tehtävä – turvata unionin rahoitusvakaus antamalla väliaikaista rahoitusapua jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro – on kuitenkin hyvin samankaltainen kuin Euroopan vakaussäätelyä, jäljempänä 'EVM', johon ei sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia. Jotta ERVV:tä voitaisiin kestävyysraportoinnin osalta kohdella samalla tavalla kuin EVM:ää ja jotta varmistetaan johdonmukaisuus direktiivissä 2004/109/EY säädetyin vapautusjärjestelmän kanssa, ERVV olisi vapautettava direktiivissä 2013/34/EU säädetyistä kestävyysraportointijärjestelmästä.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeselaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 39, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (9) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 3 kohdassa edellytetään, että yritykset ilmoittavat tiedot omista toiminnoistaan ja arvoketjustaan. On tarpeen vähentää raportointirasitusta sellaisilta arvoketjuun kuuluvilta yrityksiltä, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä. Näin ollen, kun yritys raportoi kestävyystietoja yksittäisen yrityksen tai konsernin tasolla direktiivissä 2013/34/EU edellytetyllä tavalla, sen ei pitäisi pyrkiä hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta unioniin tai unionin ulkopuolelle sijoittautuneilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin on täsmennetty standardeissa, joita yritykset, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, voivat vapaaehtoisesti käyttää. Tämä ei kuitenkaan rajoita huolellisuusvelvoiteprosessin toteuttamista koskevien unionin vaatimusten soveltamista. Raportoivan yrityksen olisi kuitenkin saatava kerätä tällaisilta arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä mitä tahansa muita sellaisia kestävyystietoja, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken. Yritysten, jotka raportoivat arvoketjustaan kyseisiä rajoituksia noudattaen, olisi katsottava noudattavan kestävyysraportointivaatimusta. Varmennuspalvelujen tarjoajien olisi laadittava varmennuslausuntonsa niin, että noudatetaan yritysten velvollisuutta olla pyytämättä arvoketjussaan olevilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin on täsmennetty standardeissa, joita yritykset, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, voivat vapaaehtoisesti käyttää. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, jossa säädetään kestävyysraportointistandardeista, joita yritykset, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, voivat vapaaehtoisesti käyttää. Standardien olisi oltava oikeasuhteisia ja merkityksellisiä näiden yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Standardeissa olisi myös mahdollisuuksien mukaan täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kyseisten tietojen esittämisessä.
- (10) Direktiivin 2013/34/EU 29 c artiklan 1 kohdan mukaan pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset sekä (jälleen)vakuutusalan kytkösyrietykset, voivat raportoida kestävyystiedot komission hyväksymän rajoitetun standardikokonaisuuden mukaisesti. Koska pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, olisi vapautettava kestävyysraportoinnista, komissiolle annettu valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa säädetään kyseisiä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevista kestävyysraportointistandardeista, olisi peruutettava.
- (11) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 7 kohdan mukaan pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, voivat jättäytyä kestävyysraportoinnin ulkopuolelle kyseisten vaatimusten kahden ensimmäisen soveltamisvuoden ajan. Koska pienet ja keskisuuret yritykset olisi vapautettava kestävyysraportoinnista, säännös, joka mahdollistaa raportoinnin ulkopuolelle jättäytymisen kahden vuoden ajaksi, olisi kumottava.
- (12) Direktiivin 2013/34/EU 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että suurten konsernien emoyritykset laativat ja julkaisevat kestävyys selvityksen konsernin tasolla. Jotta kyseisten emoyritysten raportointirasitus vähenisi, velvoite olisi rajattava koskemaan sellaisten suurten konsernien emoyrityksiä, joilla on konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää.
- (13) Direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä alakohtaisia raportointistandardeja, joiden ensimmäinen kokonaisuus on määrä hyväksyä

viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2026. Jotta vältetään kasvattamasta niiden tietopisteiden määrää, jotka yritysten olisi ilmoitettava, kyseinen siirretty valta olisi peruutettava.

- (14) Direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kestävyysraportointistandardeissa ei aseteta tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä on annettava niiden kestävyysraportointistandardien nojalla, joita sovelletaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla. Kun otetaan huomioon, että pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, olisi vapautettava kestävyysraportoinnista, ja jotta voidaan vähentää sellaisten arvoketjuun kuuluvien yritysten raportointirasitusta, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, kestävyysraportointistandardeissa ei saisi asettaa tiedonantovaatimuksia, joissa yrityksiä vaaditaan hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enemmän tietoja kuin mitä on annettava niiden kestävyysraportointistandardien nojalla, joita sellaiset yritykset, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, voivat käyttää vapaaehtoisesti.
- (15) Direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa yritysten, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 19 a ja 29 a artiklan vaatimuksia, edellytetään laativan toimintakertomuksensa tai konserninsa toimintakertomus komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815³⁰ 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkitsemään kestävyysraportointinsa, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852³¹ 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. Jotta tilanne olisi yrityksille selkeä, olisi täsmennettävä, että ennen kuin tällaiset kestävyysraportoinnin merkintäsäännöt hyväksytään delegoidulla asetuksella, yrityksiä ei saisi vaatia merkitsemään kestävyysraportointiaan tunnisteilla.
- (16) Direktiivin 2013/34/EU 33 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkaistaan kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesti. Joustavuuden lisäämiseksi ja jotta voidaan vähentää yritysten raportointirasitusta, olisi täsmennettävä, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten yhteinen vastuu mainitun direktiivin 29 d artiklan vaatimusten noudattamisesta toimintakertomuksen digitalisoinnin osalta rajoittuu toimintakertomuksen julkaisemiseen yhtenäisessä sähköisessä muodossa ja sen sisältämän kestävyysraportoinnin merkitsemiseen tunnisteilla.
- (17) Direktiivin 2013/34/EU 40 a artiklan 1 kohdan neljännen ja viidennen alakohdan mukaan kolmannen maan yrityksen, jonka nettoliikevaihto unionissa on yli 150 miljoonaa euroa, unionissa sijaitsevan tytäryrityksen tai, jos tällaista tytäryritystä ei ole, unionissa sijaitsevan sivuliikkeen, jonka nettoliikevaihto on yli 40 miljoonaa euroa, on julkaistava ja asetettava saataville kestävyystiedot kolmannen maan emoyrityksen

³⁰ Komission delegoitu asetus (EU) 2018/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

konsernin tasolla. Jotta kriteerit, joilla määritetään, kuuluuko yritys direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisalaan, olisivat yhdenmukaisemmat, kolmannen maan yrityksen nettoliikevaihdon raja-arvo olisi nostettava 150 000 000 eurosta 450 000 000 euroon. Johdonmukaisuuden ja rasiituksen vähentämisen vuoksi 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan tytäryrityksen ja sivuliikkeen kokoa olisi mukautettava. Tytäryrityksen olisi oltava kooltaan suuri yritys, kun taas sivuliikkeen nettoliikevaihtoa koskeva kriteeri olisi nostettava 40 000 000 eurosta 50 000 000 euroon, jotta se vastaisi suurten yritysten nettoliikevaihdon raja-arvoa.

- (18) Direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään yrityksen koon mukaan määritetyt päivämäärät, joista alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivissä 2013/34/EU säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kun otetaan huomioon, että yrityskohtaisten kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaa olisi supistettava kattamaan ainoastaan suuret yritykset, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, ja että konsernin tason kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaa olisi supistettava vastaavasti, soveltamispäivien määrittämisperusteita olisi mukautettava ja viittaus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, olisi poistettava.
- (19) Direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa täsmennetään liikkeeseenlaskijan koon mukaan määritetyt päivämäärät, joista alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivissä 2004/109/EY säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kun otetaan huomioon, että yrityskohtaisten kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaa olisi supistettava kattamaan ainoastaan suuret yritykset, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, ja että konsernin tason kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaa olisi supistettava vastaavasti, soveltamispäivien määrittämisperusteita olisi mukautettava ja viittaus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin olisi poistettava.
- (20) Direktiivin (EU) 2024/1760 4 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioita kielletään ottamasta käyttöön kansallisessa lainsäädännössään kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla alalla säännöksiä, joissa säädetään 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa säädetyistä säännöksistä poikkeavista ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevista huolellisuusvelvoitteista. Jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot eivät mene kyseistä direktiiviä pidemmälle, ja välttää sellaisen hajanaisen sääntely-ympäristön syntyminen, joka johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen ja tarpeettomaan rasiitukseen, direktiiviin (EU) 2024/1760 sisältyvät täyttä yhdenmukaistamista koskevat säännökset olisi laajennettava koskemaan muita säännöksiä, joilla säännellään huolellisuusvelvoiteprosessin keskeisiä näkökohtia. Näitä ovat erityisesti tunnistamisvelvollisuus, velvollisuudet korjata haitalliset vaikutukset, jotka on tunnistettu tai olisi pitänyt tunnistaa, velvollisuudet kanssakäymiseen sidosryhmien kanssa tietyissä tapauksissa sekä velvollisuus asettaa saataville valitus- ja ilmoitusmekanismi. Samalla jäsenvaltioiden olisi annettava ottaa käyttöön tiukempia tai täsmällisempiä säännöksiä, joilla säännellään muita näkökohtia, myös uusiin tuotteisiin tai palveluihin liittyvien kehityksessä olevien riskien lieventämiseksi.
- (21) Direktiivin (EU) 2024/1760 5 artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan varmistamaan, että tietynkokoiset suuret yritykset noudattavat riskiperusteista ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevaa huolellisuusvelvoitetta. Jotta vähennettäisiin niiden yritysten rasiitusta, joiden on noudatettava tätä velvoitetta, vaadittu huolellisuusvelvoite olisi pääsääntöisesti rajoitettava yrityksen omaan, sen tytäryritysten ja sen suorien liikekumppaneiden toimintaan. Näin ollen liikesuhteiden osalta yrityksiä olisi

toimintaketjunsä kartoittamisen jälkeen vaadittava tekemään perusteelliset arvioinnit ainoastaan suorista liikeyumppaneistaan. Yritysten olisi kuitenkin tarkasteltava muitakin kuin suoriam liikesuhteitaan, jos niillä on uskottavaa tietoa, joka viittaa haitalliseen vaikutukseen välillisen liikeyumppanin tasolla. Uskottavilla tiedoilla tarkoitetaan tietoja, jotka ovat luonteeltaan objektiivisia, jolloin yritys voi päätellä, että tietojen paikkansapitävyys on kohtuullisen todennäköistä. Näin voi olla silloin, kun asianomainen yritys on saanut valituksen tai sillä on esimerkiksi luotettavien tiedotusvälineiden, kansalaisjärjestöjen raporttien tai viimeaikaissia tapahtumiam koskevien raporttien kautta tai tietyissä paikoissa esiintyneiden toistuvien ongelmien vuoksi hallussaan tietoja todennäköisestä tai todellisesta haitallisesta toiminnasta välillisen liikeyumppanin tasolla. Jos yrityksellä on tällaisia tietoja, sen olisi tehtävä perusteellinen arviointi. Yritysten olisi tehtävä perusteellissia arviointeja haitallisista vaikutuksista, joiden syyt ovat toimitusketjussa pidemmällä kuin suorissam liikeyumppaneissam, tapauksissam, joissam liikesuhteen rakenteella ei ole taloudellissiam perusteita, mikä viittaa siihen, että se on valittu, jotta yrityksen ei tarvitse vastata haitallisam toimintam harjoittavastam toimittajastam, joka muutoin olisi suoram toimittajam. Jos perusteellinen arviointi vahvistam, että haitallissiam vaikutussiam tosiasiallisesti tai todennäköisestim aiheutuu, vaikutus olisi katsottavam tunnistetukse. Lisäksi yritysten olisi pyrittävä varmistamam, että niiden käytännesääntöjä – jotka ovat osa niiden huolellissuusvelvoitetta koskevia toimintaperiaatteita ja joissam esitetään odotukset siitä, miten liiketoiminnassam suojellaan ihmisoikeussiam, työntekijöiden oikeudet mukam luettuinam, ja ympäristöä – noudatetaan koko toimintaketjussam sopimusperusteisen ketjuttamisen kautta ja pk-yritysten tukemistam koskevat vaatimukset täyttämam.

- (22) Jotta voidaan rajoittaa pieniin ja keskisuurim yrityksiin ja pieniin midcap-yrityksiin kohdistuvam valumavaikutustam, kun tehdään arvoketjun kartoitustam haitallisten vaikutusten tunnistamiseksi, suurten yritysten olisi rajoitettavam tietopyynnöt direktiivin (EU) 2013/34/EU 29 a artiklassam tarkoitettuihin vapaaehtoisestim käytettävissäm standardeissam täsmennettyihin tietoihin, paitsi jos ne tarvitsevat kartoituksen tekemiseksi muita tietoja, joitam ne eivät voi saada millään muullam kohtuullissellam tavallam.
- (23) Yritykset voivat joutua tilanteissim, joissam niiden tuotanto perustuu suurelta osin yhden tai useamman yksittäisen toimittajan tuotantopanoksiin. Jos tällaisen toimittajan liiketoimintam liittyy vakaviam haitallissiam vaikutussiam, kuten lapsityövoiman käyttöä tai merkittäväm haittam ympäristölle, ja yritys on tuloksettam toteuttanut kaikki huolellissuusvelvoitetta koskevat toimenpiteet näiden vaikutusten korjaamiseksi, yrityksen olisi viimeisenä keinonam keskeytettävä liikesuhde pyrkien kuitenkin yhdessä toimittajan kanssa ratkaisuun. Tässä yritys voi mahdollissuusien mukam käyttää liikesuhteen keskeyttämisestä johtuvam suurempam vipuvaikutustam.
- (24) Jotta voidaan vähentää yrityksiin kohdistuvam räsitudam ja tehdä sidosryhmien osallistumisestam oikeasuhteisempam, yritysten olisi oltavam yhteydessäm ainoastaan työntekijöihin ja heidän edustajiinsam, ammattiliitot mukam lukien, sekä yksityishenkilöihin ja yhteisöihin, joiden oikeuksiin tai etuihin yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikeyumppaneiden tuotteet, palvelut ja toiminnot vaikuttavat tai voivat vaikuttam suoram ja joillam on yhteys huolellissuusvelvoiteprosessin kulloisestinkin vaiheeseen. Tällaisiam ovat esimerkiksi liikeyumppaneiden operoimien laitosten läheissyydessäm olevat yksityishenkilöt tai yhteisöt, kun saastuminen vaikuttam niihin suoram, tai alkuperäissyhteisöt, joiden oikeuksiin hallitam maitam tai luonnonvarojam vaikuttam suoram se, miten liikeyumppaniam hankkii, muokkam tai muutoin käyttää maata, metsiä tai vesiä. Lisäksi sidosryhmien osallistumistam olisi edellytettävä vain

huolellisuusvelvoiteprosessin tietyissä osissa, eli vaikutusten tunnistamisvaiheessa, (tehostettujen) toimintasuunnitelmien laatimisessa ja korjaavien toimien suunnittelussa.

- (25) Yritysten hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi komission määräaikaan huolellisuusvelvoitetta koskevien yleisohjeiden hyväksymiselle olisi aikaistettava 26 päivään heinäkuuta 2026. Samanaikaisesti direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisen määräaika ensimmäisen yritysryhmän osalta olisi lykättävä 26 päivään heinäkuuta 2028 direktiivin (EU) XXX/XXX³² mukaisesti. Tämän kahden vuoden aikavälin olisi oltava yrityksille riittävä aika ottaa huomioon komission ohjeisiin sisällytettävä käytännön ohjeistus ja parhaat käytännöt huolellisuusvelvoitetta koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa.
- (26) Jotta voidaan varmistaa, että direktiivi (EU) 2024/1760 on paremmin linjassa direktiivissä (EU) 2022/2464 säädetyin kestävyysraportointijärjestelmän kanssa, vaatimus toteuttaa ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma olisi korvattava selvennyksellä siitä, että yritysten on siirtymäsuunnitelman hyväksymisen lisäksi kuvailtava suunnitellut ja toteutetut täytäntöönpanotoimet. Velvoite hyväksyä suunnitelma ja sen alustava ja päivitetty sisältö on edelleen hallinnollisen valvonnan alaista.
- (27) Direktiivin (EU) 2024/1760 27 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Kyseisen direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että kun jäsenvaltiot päättävät seuraamusten määräämisestä ja, jos seuraamuksia määrätään, niiden luonteesta ja asianmukaisesta tasosta, niiden on otettava asianmukaisesti huomioon joukko tekijöitä, jotka määrittävät rikkomisen vakavuuden, sekä lieventävät tai raskauttavat asianhaarat. Kyseisen direktiivin 27 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot perustavat määrättävät taloudelliset seuraamukset asianomaisen yrityksen maailmanlaajuiseen nettoliikevaihtoon. Koska jäsenvaltioiden on jo otettava huomioon kyseisen direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa säädetyt tekijät, tarve perustaa taloudelliset seuraamukset asianomaisen yhtiön maailmanlaajuiseen nettoliikevaihtoon on tarpeeton. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, jäsenvaltioita olisi kuitenkin kiellettävä ottamasta kansallisessa lainsäädännössään käyttöön niiden lainkäyttövaltaan kuuluville yrityksille määrättävien taloudellisten seuraamusten ylärajaa, joka estäisi valvontaviranomaisia määräämästä seuraamuksia 27 artiklan 2 kohdassa säädetyt tekijät huomioon ottaen. Lisäksi noudattamisen valvonnan yhdenmukaistamiseksi kaikkialla unionissa komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laadittava ohjeet, joilla autetaan valvontaviranomaisia määrittämään seuraamusten taso.
- (28) Jotta voidaan rajoittaa direktiivin (EU) 2024/1760 mukaiseen yhdenmukaistettuun siviilioikeudellista vastuuta koskevaan järjestelmään liittyviä mahdollisia oikeudenkäyntiriskejä, kyseisen direktiivin 29 artiklan 1 kohdassa säädetty unionin laajuinen vastuujärjestelmä olisi kumottava. Samaan aikaan jäsenvaltioita olisi sekä kansainvälisen että unionin oikeuden nojalla vaadittava varmistamaan, että haitallisten vaikutusten uhrien oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tosiasiallisesti toteutuu sellaisena kuin se on vahvistettu kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 2 artiklan 3 kohdassa, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 8 artiklassa, tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) 9 artiklan

³² Direktiivi (EU) 2025/XX, annettu .....

3 kohdassa ja EU:n perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos yrityksen katsotaan jättäneen noudattamatta direktiivissä (EU) 2024/1760 säädetyjä huolellisuusvelvoitteita ja jos tällainen laiminlyönti on aiheuttanut vahinkoa, uhrit voivat saada täyden korvauksen, joka myönnettäisiin tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteita noudattaen, tasapainottaen tätä suojaustoimilla, joilla estetään liialliset korvaukset. Koska kansallisella tasolla on erilaisia sääntöjä ja perinteitä edustajakanteiden sallimisesta, tätä koskeva direktiivin (EU) 2024/1760 vaatimus olisi kumottava. Tämä ei rajoita sellaisten sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista, joiden nojalla ammattiliitto, valtiosta riippumaton ihmisoikeus- tai ympäristöjärjestö, muu kansalaisjärjestö tai kansallinen ihmisoikeusinstituutio voi nostaa kanteita väitetyn vahinkoa kärsineen osapuolen oikeuksien täytäntöönpanemiseksi tai tukea tällaisen osapuolen suoraan nostamia kanteita. Samasta syystä olisi kumottava vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastuusääntöjä on sovellettava ensisijaisena tapauksissa, joissa tähän liittyviin vaatimukseen sovellettava laki ei ole minkään jäsenvaltion kansallinen laki. Vaatimuksen kumoaminen ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää, että kansallisia säännöksiä, joilla direktiivin (EU) 2024/1760 29 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovelletaan ensisijaisena asetuksen (EY) N:o 864/2007 16 artiklan nojalla tapauksissa, joissa tähän liittyviin vaatimukseen sovellettava laki ei ole jäsenvaltion kansallinen laki.

- (29) Direktiivin (EU) 2024/1760 36 artiklan 1 kohdassa komission edellytetään toimittavan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2026 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarpeesta vahvistaa säännellyille rahoitusalan yrityksille räätälöidyt kestäväää toimintaa koskevat huolellisuusvelvoitteet, jotka koskevat rahoituspalvelujen tarjoamista ja sijoitustoimintaa, sekä tällaisten huolellisuusvelvoitteiden vaihtoehtoista ja niiden vaikutuksista. Koska kyseisessä uudelleentarkastelulausekkeessa ei jätetä aikaa ottaa huomioon äskettäin käyttöön otetusta huolellisuusvelvoitetta koskevasta yleisestä kehyksestä saatuja kokemuksia, se olisi poistettava.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (31) Sen vuoksi direktiiviä 2006/43/EY, direktiiviä 2013/34/EU, direktiiviä (EU) 2022/2464 ja direktiiviä (EU) 2024/1760 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/43/EY

Muutetaan direktiivi 2006/43/EY seuraavasti:

- (1) Korvataan 26 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa 48 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä rajoitettua varmuutta koskevista varmennusstandardeista, joilla vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan tai tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen on noudatettava tehdäkseen

päätelmänsä kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin vastaamisesta sekä kestävyysraportoinnin varmennusraporttiin tai tapauksen mukaan tilintarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä.

Komissio voi hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut varmennusstandardit vain, jos

- a) ne on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen;
- b) niillä parannetaan kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin uskottavuutta ja laatua;
- c) ne ovat unionin yleisen edun mukaisia.”

(2) Korvataan 48 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 26 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2013/34/EU

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 3 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Tämän direktiivin 19 a, 19 b, 29 a, 29 aa, 29 d, 30 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa, 34 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 51 artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös seuraaviin yrityksiin liittyviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta, edellyttäen, että kyseiset yritykset ovat suuria yrityksiä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää.”

(b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 19 a, 29 a ja 29 d artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä ei sovelleta Euroopan rahoitusvakausvälinettä koskevalla puitesopimuksella perustettuun Euroopan rahoitusvakausvälineeseen (ERVV) eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088* 2 artiklan 12 alakohdan b ja f alakohdassa lueteltuihin rahoitustuotteisiin.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyysliittävien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).

(2) Muutetaan 19 a artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Suurten yritysten, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, on sisällytettävä toimintakertomukseensa

tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.”

(b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä tiedot yrityksen omista toiminnoista ja sen arvoketjusta, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset eivät tässä direktiivissä edellytettyä kestävyystietojen raportointia varten pyri hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, paitsi jos on kyse kestävyystiedoista, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken. Yritysten, jotka raportoivat tarvittavat arvoketjua koskevat tiedot, mutta eivät raportoi arvoketjuunsa kuuluvista yrityksistä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, paitsi jos on kyse kestävyystiedoista, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken, on katsottava noudattaneen tässä kohdassa säädettyä velvollisuutta raportoida arvoketjua koskevat tiedot.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäinen alakohta ei vaikuta unionin vaatimukseen, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence -prosessi.”

(c) kumotaan 6 ja 7 kohta;

(3) Lisätään 19 b artikla seuraavasti:

”19 b artikla

Tiettyjen yritysten vapaaehtoinen kestävyysluokitusjärjestelmän mukainen raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädetään, tämän direktiivin 19 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä ollut tilivuoden aikana enintään 450 000 000 euroa, on sovellettava tämän direktiivin 2, 3 ja 4 kohtaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten, joka väittää, että sen toiminta liittyy asetuksen (EU) 2020/852 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan tai taloudelliseen toimintaan, joka täyttää ainoastaan osan kyseisten säännösten vaatimuksista, on sisällytettävä toimintakertomukseensa tiedot siitä, miten ja missä määrin sen toiminta liittyy kyseiseen taloudelliseen toimintaan.

3. Muun kuin rahoitusalan yrityksen, joka väittää, että sen toiminta liittyy asetuksen (EU) 2020/852 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan, on julkistettava seuraavat indikaattorit:

- a) liikevaihdon osuus, joka on saatu tuotteista tai palveluista, jotka liittyvät kyseisen asetuksen 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväenä pidettävään taloudelliseen toimintaan;
- b) pääomamenojen osuus, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät kyseisen asetuksen 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväenä pidettävään taloudelliseen toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettavat indikaattorit julkaiseva muu kuin rahoitusalan yritys voi julkistaa toimintamenojensa osuuden, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät asetuksen (EU) 2020/852 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan.

4. Muun kuin rahoitusalan yrityksen, joka väittää, että sen toiminta liittyy taloudelliseen toimintaan, joka täyttää vain osan asetuksen (EU) 2020/852 3 artiklan vaatimuksista, on julkistettava seuraavat indikaattorit:

- a) liikevaihdon osuus, joka on saatu tuotteista tai palveluista, jotka liittyvät vain osan kyseisen asetuksen 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan;
- b) pääomamenojen osuus, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät vain osan kyseisen asetuksen 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettavat indikaattorit julkaiseva muu kuin rahoitusalan yritys voi julkistaa toimintamenojensa osuuden, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät vain osan asetuksen (EU) 2020/852 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan.

5. Komissio antaa tämän direktiivin 49 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan täydentämiseksi delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään kyseisten kohtien nojalla annettavien tietojen sisältö ja esitystapa, mukaan lukien vain osan asetuksen (EU) 2020/852 3 artiklassa säädetyistä kriteereistä täyttävää taloudellista toimintaa koskevien tietojen sisältö, sekä kyseisten kohtien noudattamiseksi käytettävä menetelmä, ottaen huomioon sekä rahoitusalan yritysten että muiden kuin rahoitusalan yritysten erityispiirteet ja mainitun asetuksen nojalla vahvistetut tekniset arviointikriteerit.”

(4) Muutetaan 29 a artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Sellaisten suurten konsernien emoyritysten, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, on sisällytettävä konsernin toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat konsernin kehitykseen, tulokseen ja asemaan.”

(b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällytettävä tiedot konsernin omista toiminnoista ja sen arvoketjusta, mukaan lukien sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset eivät tässä

direktiivissä edellytettyä kestävyystietojen raportointia varten pyri hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, paitsi jos on kyse kestävyystiedoista, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken. Yritysten, jotka raportoivat tarvittavat arvoketjua koskevat tiedot, mutta eivät raportoi sellaisista arvoketjuunsa kuuluvista yrityksistä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, paitsi jos on kyse kestävyystiedoista, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken, on katsottava noudattaneen tässä kohdassa säädettyä velvollisuutta raportoida arvoketjua koskevat tiedot.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäinen alakohta ei vaikuta unionin vaatimuksiin, jotka koskevat yritysten velvollisuutta toteuttaa due diligence -prosessi.”

(5) Lisätään 29 aa artikla seuraavasti:

”29 aa artikla

Tiettyjen emoyritysten vapaaehtoinen kestävyysluokitusjärjestelmän mukainen raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädetään, tämän direktiivin 29 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen emoyritysten, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä ollut konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana enintään 450 000 000 euroa, on sovellettava tämän direktiivin 2, 3 ja 4 kohtaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen emoyritysten, joka väittää, että sen toiminta liittyy asetuksen (EU) 2020/852 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan tai taloudelliseen toimintaan, joka täyttää ainoastaan osan kyseisten säännösten vaatimuksista, on sisällytettävä toimintakertomukseensa tiedot siitä, miten ja missä määrin sen toiminta liittyy kyseiseen taloudelliseen toimintaan.

3. Muun kuin rahoitusalan emoyrityksen, joka väittää, että sen toiminta liittyy asetuksen (EU) 2020/852 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan, on julkistettava seuraavat indikaattorit:

- a) liikevaihdon osuus, joka on saatu tuotteista tai palveluista, jotka liittyvät kyseisen asetuksen 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi pidettävään taloudelliseen toimintaan;
- b) pääomamenojen osuus, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät kyseisen asetuksen 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi pidettävään taloudelliseen toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen indikaattorit julkaiseva muu kuin rahoitusalan emoyritys voi julkistaa toimintamenojensa osuuden, joka liittyy omaisuuseriin tai

prosesseihin, jotka liittyvät mainitun asetuksen 3 ja 9 artiklan nojalla ympäristön kannalta kestäväksi katsottavaan taloudelliseen toimintaan.

4. Muun kuin rahoitusalan yrityksen, joka väittää, että sen toiminta liittyy taloudelliseen toimintaan, joka täyttää vain osan asetuksen (EU) 2020/852 3 vaatimuksista, on julkistettava seuraavat indikaattorit:

- a) liikevaihdon osuus, joka on saatu tuotteista tai palveluista, jotka liittyvät vain osan kyseisen asetuksen 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan;
- b) pääomamenojen osuus, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät vain osan kyseisen asetuksen 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut indikaattorit julkaiseva muu kuin rahoitusalan emoyritys voi julkistaa toimintamenojensa osuuden, joka liittyy omaisuuseriin tai prosesseihin, jotka liittyvät vain osan kyseisen asetuksen 3 artiklan vaatimuksista täyttävään taloudelliseen toimintaan.

5. Komissio antaa tämän direktiivin 49 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan täydentämiseksi delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään kyseisten kohtien nojalla annettavien tietojen sisältö ja esitystapa, mukaan lukien vain osan asetuksen (EU) 2020/852 3 artiklassa säädetyistä kriteereistä täyttävää taloudellista toimintaa koskevien tietojen sisältö, sekä kyseisten kohtien noudattamiseksi käytettävä menetelmä, ottaen huomioon sekä rahoitusalan yritysten että muiden kuin rahoitusalan yritysten erityispiirteet ja kyseisen asetuksen nojalla vahvistetut tekniset arviointikriteerit.”

(6) Muutetaan 29 b artikla seuraavasti:

- (a) kumotaan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta;
- (b) korvataan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Kestävyysraportointistandardeissa ei saa asettaa tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enemmän tietoja kuin mitä on annettava 29 ca artiklassa tarkoitettujen vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien nojalla.”

(7) Kumotaan 29 c artikla.

(8) Lisätään 29 ca artikla seuraavasti:

”29 ca artikla

Vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit

1. Jotta voidaan helpottaa muiden kuin 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten vapaaehtoista kestävyystietojen raportointia, komissio antaa 49 artiklan mukaisesti viimeistään [*neljän kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*] delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä kyseisten yritysten vapaaehtoiseen käyttöön tarkoitetuilla kestävyysraportointistandardeilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien on oltava oikeasuhteisia ja merkityksellisiä niiden yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, joille ne on suunniteltu. Niissä on mahdollisuuksien mukaan myös täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kestävyystietojen esittämisessä.”

(9) Korvataan 29 d artikla seuraavasti:

”29 d artikla

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

1. Yritysten, joihin sovelletaan tämän direktiivin 19 a artiklan vaatimuksia, on laadittava toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815* 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan nojalla annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. Ennen kuin tällaiset merkintäsäännöt on hyväksytty kyseisellä delegoidulla asetuksella, yrityksiltä ei saa edellyttää kestävyysraportointinsa merkitsemistä tunnisteilla.

2. Emoyritysten, joihin sovelletaan 29 a artiklan vaatimuksia, on laadittava konsernin toimintakertomuksensa delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan nojalla annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. Ennen kuin tällaiset merkintäsäännöt on hyväksytty kyseisellä delegoidulla asetuksella, emoyrityksiltä ei saa edellyttää kestävyysraportointinsa merkitsemistä tunnisteilla.

---

* Komission delegoitu asetukset (EU) 2018/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämisestä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”

(10) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien, delegoidun asetuksen (EU) 2019/815, tämän direktiivin 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja tämän direktiivin 29 d artiklan vaatimusten mukaisesti:

- a) vuositilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos sellainen toimitetaan erikseen; ja
- b) konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos sellainen toimitetaan erikseen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, eivät ole yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että toimintakertomus tai tapauksen mukaan konsernin toimintakertomus laaditaan 29 d artiklan mukaisesti.”

(11) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohta seuraavasti:

”aa) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, noudatetaanko kestävyysraportoinnissa tämän direktiivin vaatimuksia, mukaan lukien 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, sekä siitä, noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia;”

(b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettu lausunto laaditaan noudattaen kaikilta osin yritysten velvoitetta olla pyrkimättä hankkimaan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa, paitsi jos on kyse kestävyystiedoista, joita jaetaan yleisesti kyseisellä alalla toimivien yritysten kesken.”

(12) Muutetaan 40 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

(a) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyihin suuriin tytäryrityksiin.”

(b) korvataan neljäs ja viides alakohta seuraavasti:

”Kolmannessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä sovelletaan sivuliikkeeseen ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksellä ei ole ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja jos sivuliikkeen nettoliikevaihto ylittää tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua raja-arvon edellisenä tilivuotena.

Ensimmäistä ja kolmatta alakohtaa sovelletaan kyseisissä alakohdissa tarkoitettuihin tytäryrityksiin tai sivuliikkeisiin ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksen nettoliikevaihto konsernin tasolla tai, jos yritys ei kuulu konserniin, kyseisen yrityksen tasolla oli unionissa yli 450 000 000 euroa kahtena viime tilivuotena.”

(13) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

(a) lisätään 3 c – 3 e kohta seuraavasti:

”3 c. Siirretään komissiolle [*muutosdirektiivin voimaantulopäivästä*] määräämättömäksi ajaksi 19 b artiklan 5 kohdassa, 29 aa artiklan 5 kohdassa ja 29 ca artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3 d. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 b artiklan 5 kohdassa, 29 aa artiklan 5 kohdassa ja 29 ca artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan kyseisessä päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

3 e. Ennen kuin delegoituja säädöksiä hyväksytään 19 b artiklan 5 kohdan ja 29 aa artiklan 5 kohdan nojalla ja niiden laatimisen aikana komissio kerää kaiken tarvittavan asiantuntijatiedon, myös kuulemalla asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävästä rahoituksesta käsittelevän jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän asiantuntijoita.”

(b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 19 b artiklan, 29 aa artiklan, 29 b, 29 ca tai 40 b artiklan tai 46 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

3 artikla

Muutokset direktiiviin (EU) 2022/2464

Muutetaan direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

(1) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

(a) kumotaan a alakohta;

(b) muutetaan b alakohta seuraavasti:

i) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) suuriin yrityksiin, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”

ii) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) sellaisten suurten konsernien emoyrityksiin, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”

(c) kumotaan c alakohta;

(2) muutetaan kolmas alakohta seuraavasti:

- (a) kumotaan a alakohta;
- (b) muutetaan b alakohta seuraavasti:
  - i) korvataan i alakohta seuraavasti:
    - ”i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdan mukaisia suuria yrityksiä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”
  - ii) korvataan ii alakohta seuraavasti:
    - ”ii) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat sellaisten suurten konsernien emoyrityksiä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”
- (c) kumotaan c alakohta.

4 artikla

Muutokset direktiiviin (EU) 2024/1760

Muutetaan direktiivi (EU) 2024/1760 seuraavasti:

- (1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:
  - ”c) yritysten velvoitetta hyväksyä ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma, mukaan lukien täytäntöönpanotoimet, jolla pyritään varmistamaan parhaaksi katsotulla tavalla, että yrityksen liiketoimintamalli ja -strategia ovat yhdenmukaisia kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamista 1,5 celsiusasteeseen koskevan tavoitteen kanssa Pariisin sopimuksen mukaisesti.”
- (2) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan n alakohta seuraavasti:
  - ”n) ”sidosryhmillä” yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikekumppaneiden työntekijöitä ja heidän ammattiliittojaan ja edustajiaan sekä yksityishenkilöitä tai yhteisöjä, joiden oikeuksiin tai etuihin yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikekumppaneiden tuotteet, palvelut ja toiminta vaikuttavat suoraan tai voivat vaikuttaa suoraan, sekä näiden yksityishenkilöiden tai yhteisöjen laillisia edustajia;”
- (3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

1. Jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään ottaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla alalla käyttöön säännöksiä, joissa säädetään 6 ja 8 artiklassa, 10 artiklan 1–5 kohdassa, 11 artiklan 1–6 kohdassa ja 14 artiklassa säädetyistä säännöksistä poikkeavista ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevista

huolellisuusvelvoitteista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita ottamasta kansallisessa lainsäädännössään käyttöön tiukempia säännöksiä, jotka poikkeavat muissa säännöksissä kuin 6 ja 8 artiklassa, 10 artiklan 1–5 kohdassa, 11 artiklan 1–6 kohdassa ja 14 artiklassa säädetyistä säännöksistä, tai säännöksiä, jotka ovat tavoitteen tai soveltamisalan osalta täsmällisempiä, tiettyjen tuotteiden, palvelujen tai tilanteiden sääntely mukaan lukien, jotta saavutetaan erilainen ihmisoikeuksien, työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien, ympäristön ja ilmaston suojelun taso.”

(4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tehdäkseen a alakohdassa tarkoitetun kartoituksen tulosten pohjalta perusteellisen arvion omista toiminnoistaan, tytäryritystensä ja, jos ne liittyvät niiden toimintaketjuun, suorien liikekumppaneidensa toiminnoista aloilla, joilla haitallisten vaikutusten on tunnistettu olevan todennäköisimpiä ja vakavimpia.”

(b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos yrityksellä on uskottavia tietoja, jotka viittaavat siihen, että välillisen liikekumppanin toimintojen tasolla on ilmennyt tai saattaa ilmetä haitallisia vaikutuksia, sen on tehtävä perusteellinen arviointi. Yrityksen on aina tehtävä tällainen arviointi, jos suhde liikekumppaniin on luonteeltaan välillinen eikä suora, mikä johtuu keinotekoisesta järjestelystä, joka ei kuvasta taloudellista todellisuutta vaan viittaa 2 kohdan b alakohdan kiertämiseen. Jos arvioinnissa saadaan vahvistus sille, että haitallisia vaikutuksia todennäköisesti tai tosiasiallisesti aiheutuu, vaikutus katsotaan tunnistetuksi.

Ensimmäinen alakohta ei vaikuta siihen, että yritys ottaa suoran liikekumppanin valinnassa huomioon saatavilla olevat tiedot välillisistä liikekumppaneista ja sen, voivatko kyseiset liikekumppanit noudattaa yrityksen käytännesäännöissä vahvistettuja sääntöjä ja periaatteita.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, riippumatta siitä, onko välillisistä liikekumppaneista saatavilla uskottavaa tietoa, yrityksen on pyrittävä saamaan suoralta liikekumppanilta sopimukseen perustuvat vakuudet siitä, että kyseinen liikekumppani varmistaa yrityksen käytännesääntöjen noudattamisen vahvistamalla vastaavat sopimukseen perustuvat vakuudet omilta liikekumppaneiltaan. Jäljempänä olevan 10 artiklan 2 kohdan b ja e alakohtaa sovelletaan vastaavasti.”

(c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 2 kohdan b alakohdassa ja 2 a kohdassa säädettyä perusteellista arviointia varten tarvittavat tiedot voidaan saada eri liikekumppaneilta, yrityksen on, silloin kun se on kohtuullista, asetettava etusijalle tällaisten tietojen pyytäminen suoraan niiltä liikekumppaneilta, joiden yhteydessä haitallisia vaikutuksia todennäköisimmin esiintyy.”

(d) lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset eivät 2 kohdan a alakohdassa säädettyä kartoitusta varten pyri saamaan suorilta liikekumppaneilta, joilla on vähemmän kuin 500 työntekijää, enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään direktiivin 2013/34/EU 29 a artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa.

Jos 2 kohdan a alakohdassa säädettyä kartoitusta varten tarvitaan muitakin tietoja, koska on viitteitä todennäköisistä haitallisista vaikutuksista tai koska standardit eivät kata merkityksellisiä vaikutuksia, ja jos tällaisia lisätietoja ei voida kohtuudella saada muilla keinoin, yritys voi pyrkiä saamaan tiedot kyseisiltä liikekumppaneilta, poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään.”

(5) Korvataan 10 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse 1 kohdassa tarkoitetuista mahdollisista haitallisista vaikutuksista, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää 2, 4 ja 5 kohdassa säädettyillä toimenpiteillä, yrityksen on viimeisenä keinona

- a) pidättäytyttävä luomasta uusia tai laajentamasta olemassa olevia suhteita liikekumppaniin, johon liittyen tai jonka toimintaketjussa vaikutus on ilmennyt,
- b) jos yrityksen ja asianomaisen liikekumppanin väliseen suhteeseen sovellettava lainsäädäntö sen sallii, hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kyseistä haitallista vaikutusta koskeva tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä edellyttäen, että näiden toimien voidaan kohtuudella odottaa onnistuvan, ja
- c) käytettävä tai lisättävä vipuvaikutustaan keskeyttämällä liikesuhde kyseisen toiminnan osalta.

Jos voidaan kohtuudella olettaa, että tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma onnistuu, pelkkä yhteydenpidon jatkaminen liikekumppanin kanssa ei johda yrityksen vastuuseen.

Ennen liikesuhteen keskeyttämistä yrityksen on arvioitava, voidaanko kohtuudella olettaa, että keskeyttämisestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat selvästi vakavampia kuin haitalliset vaikutukset, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää. Jos näin on, yritystä ei vaadita keskeyttämään liikesuhdetta, ja sen on voitava raportoida toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tällaisen päätöksen asianmukaisesti perustelluista syistä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta ensimmäisen alakohdan mukaisesti keskeyttää liikesuhde lainsäädäntönsä piiriin kuuluvissa sopimuksissa lukuun ottamatta sopimuksia, joissa sopimuspuolilla on lakisääteinen velvoite tehdä sopimus.

Jos yritys päättää keskeyttää liikesuhteen, sen on toteutettava toimia keskeyttämisen vaikutusten estämiseksi, lieventämiseksi tai lopettamiseksi, ilmoitettava asianomaiselle liikekumppanille asiasta hyvissä ajoin ja seurattava päätökseen liittyvää tilannetta.

Jos yritys päättää olla keskeyttämättä liikesuhdetta tämän artiklan mukaisesti, sen on seurattava mahdollisia haitallisia vaikutuksia ja arvioitava määräajoin päätöstään ja sitä, onko käytettävissä muita asianmukaisia toimenpiteitä.”

(6) Korvataan 11 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Kun on kyse 1 kohdassa tarkoitetuista todellisista haitallisista vaikutuksista, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää 3, 5 ja 6 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä, yrityksen on viimeisenä keinona

- a) pidättäydyttävä luomasta uusista tai laajentamasta olemassa olevia suhteita liikekumppaniin, johon liittyen tai jonka toimintaketjussa vaikutus on ilmennyt,
- b) jos yrityksen ja asianomaisen liikekumppanin väliseen suhteeseen sovellettava lainsäädäntö sen sallii, hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kyseistä haitallista vaikutusta koskeva tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä edellyttäen, että näiden toimien voidaan kohtuudella odottaa onnistuvan, ja
- c) käytettävä tai lisättävä vipuvaikutustaan keskeyttämällä liikesuhde kyseisen toiminnan osalta.

Jos voidaan kohtuudella olettaa, että tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma onnistuu, pelkkä yhteydenpidon jatkaminen liikekumppanin kanssa ei johda yrityksen vastuuseen.

Ennen liikesuhteen keskeyttämistä yrityksen on arvioitava, voidaanko kohtuudella olettaa, että keskeyttämisestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat selvästi vakavampia kuin haitalliset vaikutukset, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää. Jos näin on, yritystä ei vaadita keskeyttämään liikesuhdetta, ja sen on voitava raportoida toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tällaisen päätöksen asianmukaisesti perustelluista syistä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta ensimmäisen alakohdan mukaisesti keskeyttää liikesuhde lainsäädäntönsä piiriin kuuluvissa sopimuksissa lukuun ottamatta sopimuksia, joissa sopimuspuolilla on lakisääteinen velvoite tehdä sopimus.

Jos yritys päättää keskeyttää liikesuhteen, sen on toteutettava toimia keskeyttämisen vaikutusten estämiseksi, lieventämiseksi tai lopettamiseksi, ilmoitettava asianomaiselle liikekumppanille asiasta hyvissä ajoin ja seurattava päätökseen liittyvää tilannetta.

Jos yritys päättää olla keskeyttämättä liikesuhdetta tämän artiklan mukaisesti, sen on seurattava mahdollisia haitallisia vaikutuksia ja arvioitava määräajoin päätöstään ja sitä, onko käytettävissä muita asianmukaisia toimenpiteitä.”

(7) Muutetaan 13 artiklan 3 kohta seuraavasti:

(a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Asiaankuuluvia sidosryhmiä on kuultava seuraavissa huolellisuusvelvoiteprosessin vaiheissa:”

(b) kumotaan c ja e alakohta.

(8) Korvataan 15 artiklan toinen virke seuraavasti:

”Tällaisten arviointien on tapauksen mukaan perustuttava laadullisiin ja määrällisiin indikaattoreihin, ja niitä on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä merkittävän muutoksen jälkeen mutta vähintään 5 vuoden välein ja aina, kun on perusteltua syytä uskoa, että kyseiset toimenpiteet eivät enää ole riittäviä tai tuloksellisia tai että saattaa olla syntymässä uusi kyseisten haitallisten vaikutusten riski.”

(9) Korvataan 19 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut ohjeet annetaan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2026, 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettut ohjeet viimeistään 26 päivänä tammikuuta 2027 ja 2 kohdan b, f ja g alakohdassa tarkoitettut ohjeet viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2027.”

(10) Korvataan 22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut yritykset hyväksyvät ilmastomuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelman, mukaan lukien täytäntöönpanotoimet, jolla pyritään varmistamaan parhaaksi katsotulla tavalla, että yrityksen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat kestävään talouteen siirtymistä, ilmaston lämpenemisen rajoittamista 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti sekä ilmastoneutraaliuden saavuttamista asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti, mukaan lukien sen välitavoitteet ja vuodeksi 2050 asetetut ilmastoneutraaliustavoitteet sekä tapauksen mukaan sitä, missä määrin hiili-, öljy- ja kaasualan toiminnot ovat edustettuina yrityksessä.”

(11) Korvataan 27 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeita, joilla autetaan valvontaviranomaisia määrittämään seuraamusten taso tämän artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa kansallisessa lainsäädännössään, jolla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, taloudellisten seuraamusten enimmäismäärää, joka estäisi valvontaviranomaisia määräämästä seuraamuksia 1 ja 2 kohdassa säädettyjä periaatteita ja tekijöitä noudattaen.”

(12) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

(a) kumotaan 1 kohta;

(b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2) Jos yritys on kansallisen lainsäädännön nojalla korvausvastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle aiheutuneesta vahingosta tämän direktiivin mukaisten huolellisuusvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisillä henkilöillä on oikeus täyteen korvaukseen. Täysi korvaus ei saa johtaa liialliseen korvaukseen, oli sitten kyseessä rankaiseva, moninkertainen tai muu vahingonkorvaus.”

(c) kumotaan 3 kohdan d alakohta;

(d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4) Yritykset, jotka ovat osallistuneet toimialakohtaisiin aloitteisiin tai sidosryhmien yhteisaloitteisiin taikka tukeutuneet riippumattoman kolmannen osapuolen suorittamaan todentamiseen tai sopimuslausekkeisiin huolellisuusvelvoitteiden täytäntöönpanon tukemiseksi, voidaan kuitenkin saattaa vastuuseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

(e) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tässä artiklassa tarkoitettu yrityksen siviilioikeudellinen korvausvastuu ei rajoita sen tytäryritysten tai yrityksen toimintaketjuun kuuluvien suorien tai välillisten liikekumppaneiden siviilioikeudellista korvausvastuuta.”

(f) kumotaan 7 kohta.

(13) Kumotaan 36 artiklan 1 kohta.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [12 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

**SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSTA JA DIGITAALISIA
VAIKUTUKSIA KOSKEVA SELVITYS**

1.	EHDOTUKSEN TAUSTA	1
•	Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet	1
•	Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa.....	7
•	Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa.....	8
2.	OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE.....	9
•	Oikeusperusta.....	9
•	Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta).....	9
•	Suhteellisuusperiaate.....	10
•	Toimintatavan valinta.....	10
3.	JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET	11
•	Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset	11
•	Sidosryhmien kuuleminen.....	11
•	Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö	13
•	Vaikutustenarviointi.....	13
•	Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen.....	13
•	Perusoikeudet	14
4.	TALOUSARVIOVAIKUTUKSET	14
5.	LISÄTIEDOT	14
•	Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt.....	14
•	Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta).....	14
•	Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset	15
1.	PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA	3
1.1	Ehdotuksen/aloitteen nimi.....	3
1.2	Toimintalohko(t)	3
1.3	Tavoite (Tavoitteet).....	3
1.3.1	Yleistavoite (Yleistavoitteet)	3
1.3.2	Eriyistavoite (Eriyistavoitteet).....	3
1.3.3	Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset	4
1.3.4	Tulosindikaattorit	4
1.4	Ehdotus/aloite liittyy	5
1.5	Ehdotuksen/aloitteen perustelut	5

1.5.1	Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu	5
1.5.2	EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.	6
1.5.3	Vastaavista toimista saadut kokemukset.....	6
1.5.4	Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin	6
1.5.5	Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen	6
3.	EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET	7
3.1	Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat.....	7
4.	DIGITAALISET ULOTTUVUUDET	7
4.1	Vaatimukset, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta	7
4.2	Data	8
4.3	Digitaaliset ratkaisut.....	8
4.4	<i>Yhteentoimivuusarviointi</i>	8
4.5	Toimenpiteet digitaalisen täytäntöönpanon tukemiseksi	8

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1 Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista.

1.2 Toimintalohko(t)

Pääomamarkkinaunioni, säästö- ja investointiunioni, Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, kestävä rahoituksen strategia, yhtiöoikeus ja yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä

1.3 Tavoite (Tavoitteet)

1.3.1 Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Tällä lainsäädäntöehdotuksella on tarkoitus yksinkertaistaa ja keventää direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 tiettyjä elementtejä, jotta raportoinnista ja huolellisuusvelvoitteista vaatimusten soveltamisalaan kuuluville yrityksille aiheutuvaa raskautta voidaan keventää.

Vähentämällä edellä mainitusta lainsäädännöstä johtuvaa raportointivaatimukseen liittyvää hallinnollista raskautta ja huolellisuusvelvoitteiden noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia tällä ehdotuksella pyritään parantamaan säännösten oikeasuhteisuutta ja eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä säilyttäen samalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet.

1.3.2 Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Direktiiviin 2013/34/EU ehdotettujen muutosten erityistavoitteilla pyritään saavuttamaan seuraavaa:

- Vähennetään kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten määrää rajaamalla vaatimukset suuriin yrityksiin, joilla on yli 1 000 työntekijää.
- Vähennetään pk-yrityksiin ja pienempiin suuriin yrityksiin kohdistuvia valumavaikutuksia asettamalla pk-yritysten vapaaehtoinen kestävyysraportointistandardi (VSME) arvoketjurajaukseksi kaikille yrityksille, joihin ei sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia.
- Säädetään oikeasuhteisesta standardista, jota yritykset, joihin ei sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia, voivat vapaaehtoisesti käyttää.
- Peruutetaan komissiolle siirretty valta hyväksyä alakohtaisia kestävyysraportointistandardeja.

Direktiiviin 2006/43/EY ehdotettujen muutosten erityistavoitteilla pyritään saavuttamaan seuraavaa:

- Poistetaan komission velvoite hyväksyä kestävyysvarmennusta koskevat standardit lokakuuhun 2026 mennessä. Komissio antaa kohdennettuja varmennusohjeita vuoteen 2026 mennessä.

Direktiiviin (EU) 2022/2464 ehdotettujen muutosten erityistavoitteilla pyritään saavuttamaan seuraavaa:

- Otetaan huomioon tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan mukainen kestävyysraportoinnin soveltamisalan supistaminen asiaankuuluvassa säännöksessä, jossa täsmennetään kestävyysraportointisääntöjen soveltamispäivät.

Direktiiviin (EU) 2024/1760 ehdotettujen muutosten erityistavoitteilla pyritään saavuttamaan seuraavaa:

- Yksinkertaistetaan valittuja huolellisuusvelvoitteita, jotta vältetään tarpeeton monimutkaisuus ja tarpeettomat kustannukset soveltamisalaan kuuluville suurille yrityksille.
- Vähennetään edelleen soveltamisalaan kuuluvien yritysten arvoketjussa oleviin pk-yrityksiin ja pieniin midcap-yrityksiin kohdistuvia valumavaikutuksia rajoittamalla tietopyyntöjä.

1.3.3 Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen.

Ehdotettujen muutosten odotetut tulokset ja vaikutukset ovat kestävyysraportointivaatimusten yksinkertaistaminen ja yrityksille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentäminen säilyttäen samalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestävän rahoituksen toimintasuunnitelman tavoitteet. Ehdotetuista muutoksista odotetaan aiheutuvan myös merkittäviä kustannussäästöjä niiden soveltamisalaan kuuluville yrityksille, kun ne toteuttavat kestävyysraportointia. Vastaavasti ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskeviin huolellisuusvelvoitteisiin tehtävien muutosten odotetaan yksinkertaistavan yritysten asiaan liittyviä prosesseja ja menettelyjä verrattuna voimassa olevaan direktiiviin (jota ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sovellettu).

1.3.4 Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Kestävyysraportointidirektiiviä ovat soveltaneet ensimmäisen soveltamisvaiheen yritykset, jotka julkaisevat ensimmäiset kestävyys selvityksensä pääasiassa vuoden 2025 alkupuoliskolla. Näin ollen kummastakaan säädöksestä ei ole voitu tehdä jälkiarviointia tai toimivuustarkastusta.

Jotta komissio voi seurata edistymistä ehdotuksen tavoitteiden saavuttamisessa, se tarkastelee mahdollisuutta järjestää taloudellisten resurssien salliessa eri muodoissa tiedonvaihtoa sidosryhmien kanssa sekä teettää kyselyjä kestävyystietojen käyttäjillä ja kestävyystietoja raportoivilla yrityksillä. Kestävyysraportointidirektiivin 6 artiklassa edellytetään, että komissio antaa huhtikuuhun 2029 mennessä kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta.

Komissio sitoutuu tässä ehdotuksessa myös tarkistamaan ensimmäistä ESRS-standardien kokonaisuutta. Komission olisi direktiivin 2013/34/EU nojalla tarkastettava kyseisiä kestävyysraportointistandardeja, pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit mukaan lukien, uudelleen joka kolmas vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kansainvälisten standardien kehitys.

Muutetun yritys vastuudirektiivin täytäntöönpanoa ja sen tuloksellisuutta sen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti haitallisten vaikutusten torjumisessa, arvioidaan myös säännöllisesti kyseisen direktiivin 36 artiklan mukaisesti.

Ehdotusten edistymisen seurannassa käytetään useita indikaattoreita, kuten ehdotettujen toimien vaikuttavuutta ja oikea-aikaisuutta, kestävyysraportointivaatimusten mukaisten datankeruu- ja -käsittelyprosessien tehokkuutta sekä tavoitetta vähentää hallinnollista rasitusta ja välttää tarpeettomia tai päällekkäisiä raportointivaatimuksia.

Yritys vastuudirektiivin 36 artiklan mukaan komissio antaa viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2030 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja sen vaikuttavuudesta sen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti haitallisiin vaikutuksiin puuttumisessa. Kertomus kattaa muun muassa tämän direktiivin vaikutukset pk-yrityksiin, direktiivin soveltamisalan siihen kuuluvien yritysten osalta sekä käsitteen 'toimintaketju' määritelmän; liitteen, mukaan lukien sen, olisiko liitettä laajennettava kattamaan myös muita haitallisia vaikutuksia; ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat säännöt; täytäntöönpanomekanismien, seuraamusten ja siviilioikeudellista vastuuta koskevien sääntöjen tuloksellisuuden; yhdenmukaistamisen tason, mukaan lukien tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön säännösten yhtäläisyydet ja eroavaisuudet.

1.4 Ehdotus/aloite liittyy

- uuteen toimeen
- uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen³³
- käynnissä olevan toimen jatkamiseen
- yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.5 Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1 *Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusajataulu*

Komissio ehdottaa tässä lainsäädäntöehdotuksessa, että useita direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 säännöksiä muutetaan. Kun lainsäätäjät ovat päässeet yhteisymmärrykseen ehdotuksen sisällöstä, jäsenvaltioiden on määrättyssä ajassa saatettava tällä direktiivillä tehdyt muutokset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Komissio ehdottaa erillisessä lainsäädäntöehdotuksessa, että direktiivin 2013/34/EU kestävyysraportointivaatimusten soveltamista lykätään kahdella vuodella kaikkien vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien suurten yritysten ja listattujen pk-yritysten osalta, mukaan lukien kokorajat täyttävät EU:n ulkopuoliset liikkeeseenlaskijat, joiden on noudatettava kestävyysraportointisääntöjä tilivuodesta 2025 alkaen. Samassa ehdotuksessa komissio ehdottaa myös, että lykätään vuodella direktiivissä 2024/1760 vahvistettujen kestävä toimintaa koskevien huolellisuusvelvoitteiden saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettua määräaikaa (26. heinäkuuta 2027 asti) ja ensimmäistä soveltamisaltoa (26. heinäkuuta 2028 asti).

³³ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Komissio ehdottaa myös komission delegoidun asetuksen (EU) 2023/2772 (eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit) tarkistamista. Komissio hyväksyy tarkistetun delegoidun ESRS-säädöksen hyvissä ajoin, jotta toisen aallon yritykset, joiden tulisi aloittaa kestävyysraportointidirektiivin mukainen raportointi varainhoitovuoden 2027 osalta vuonna 2028, voivat soveltaa tarkistettuja standardeja.

Jotta komissio voi seurata edistymistä ehdotuksen tavoitteiden saavuttamisessa, se tarkastelee mahdollisuutta järjestää taloudellisten resurssien salliessa eri muodoissa tiedonvaihtoa sidosryhmien kanssa sekä teettää kyselyjä kestävyystietojen käyttäjillä ja kestävyystietoja raportoivilla yrityksillä. Kestävyysraportointidirektiivin 6 artiklassa edellytetään, että komissio antaa huhtikuuhun 2029 mennessä kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta. Muutetun yritysvastuudirektiivin täytäntöönpanoa ja sen tuloksellisuutta sen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti haitallisten vaikutusten torjumisessa, arvioidaan myös säännöllisesti kyseisen direktiivin 36 artiklan mukaisesti. Tämä ehdotus ei edellytä toteuttamissuunnitelmaa.

- 1.5.2 *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Tilinpäätösdirektiivissä, sellaisena kuin se on muutettuna kestävyysraportointidirektiivillä, säännellään jo kestävyystietojen julkistamista EU:ssa. Kestävyysraportointia ja sen varmentamista koskevilla yhteisillä säännöillä varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri jäsenvaltioihin sijoittautuneille yrityksille. Merkittävät erot jäsenvaltioiden välillä kestävyysraportointia ja varmentamista koskevissa vaatimuksissa aiheuttaisivat lisäkustannuksia ja monimutkaisuutta rajatylittävää toimintaa harjoittaville yrityksille, mikä olisi haitallista sisämarkkinoille. Jäsenvaltiot eivät yksin pysty muuttamaan voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä yrityksille aiheutuvan rasituksen keventämiseksi.

Samoin yritysvastuudirektiivissä vahvistetaan jo yhdenmukaistettu sääntelykehys yritysten kestävää toimintaa koskevaa huolellisuusvelvoitetta varten. Se kattaa myös tietyt EU:n markkinoilla toimivat kolmansien maiden yritykset, ja näin voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset.

- 1.5.3 *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Ei sovelleta

- 1.5.4 *Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin*

Ei sovelleta

- 1.5.5 *Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehtoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen*

Ei sovelleta

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1 Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyn otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Ei sovelleta

4. DIGITAALISET ULOTTUVUUDET

4.1 Vaatimukset, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta

Direktiivillä 2013/34/EU käyttöön otetuissa raportointivaatimuksissa edellytetään, että yritykset keräävät dataa ja raportoivat vaikutuksistaan, riskeistään ja mahdollisuuksistaan olennaisten kestävyysseikkojen osalta. Tämä edellyttää merkittävää datan määrittämistä, keräämistä, käsittelyä, todentamista ja julkaisemista. Yritykset käyttävät datan keräämiseen usein digitaalisia datankeruu- ja -jakamisalustoja. Lisäksi yritykset käyttävät usein myös digitaalisia datanhallintavälineitä, jotta ne voivat tallentaa ja käsitellä dataa kestävyysraportointia varten.

Kestävyystietojen käyttäjät odottavat yhä useammin, että tällaiset tiedot ovat saatavilla, vertailukelpoisia ja koneellisesti luettavissa digitaalisessa muodossa. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että direktiivin 2013/34/EU kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaan kuuluvat yritykset asettavat toimintakertomuksensa maksutta yleisön saataville verkkosivustollaan. Digitalisaatio luo mahdollisuuksia hyödyntää tietoja tehokkaammin ja voi tuoda merkittäviä kustannussäästöjä sekä käyttäjille että yrityksille. Digitalisaatio mahdollistaa myös datan keskittämisen unionin ja jäsenvaltioiden tasolla avoimeen ja saavutettavaan muotoon, joka helpottaa lukemista ja mahdollistaa tietojen vertailun. Näillä vaatimuksilla täydennetään myös eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen (ESAP) perustamista julkiselle yritystiedolle.

Seuraavassa esitetään direktiivin vaatimukset, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta.

Direktiivissä 2013/34/EU edellytetään, että kestävyysraportoinnin piiriin kuuluvat yritykset laativat toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815, jäljempänä 'delegoitu ESEF-asetus', 3 artiklassa täsmennetyssä sähköisessä raportointimuodossa. Siinä edellytetään myös, että nämä yritykset merkitsevät tunnisteilla kestävyysraportointinsa, mukaan lukien asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt tiedot, noudattaen digitaalista luokitusjärjestelmää, jonka komissio hyväksyy muuttamalla delegoitua ESEF-asetusta.

Unionin kestävyysraportointistandardeihin liittyvä digitaalinen luokitusjärjestelmä mahdollistaa kestävyysraportoinnin merkitsemisen tunnisteilla ja sen koneellisen lukemisen. Yritysten ei tarvitse merkitä kestävyyspalvelityksiään tunnisteilla ennen kuin tämä digitaalinen luokitusjärjestelmä on hyväksytty. Koska kestävyyspalvelityksestä tulee koneellisesti luettava vasta sitten, kun se on sekä sisällytetty XHTML-asiakirjaan että merkitty digitaalista luokitusjärjestelmää noudattaen tunnisteilla, yritysten ei myöskään tarvitse laatia toimintakertomusta XHTML-muotoisena ennen kuin digitaalinen luokitusjärjestelmä on hyväksytty.

Sidosryhmiä, joihin nämä vaatimukset vaikuttavat, ovat muun muassa yritykset, joiden on laadittava ja julkaistava kestävyyspalvelitys, joka on merkitty digitaalisilla tunnisteilla ja toimitettu XHTML-muodossa, sekä varmennuspalvelujen tarjoajat, joiden on todennettava, että kestävyyspalvelitys täyttää tarvittavat vaatimukset.

Tällä ehdotuksella ei muuteta yritysten kestävyysraportointia koskevalla direktiivillä käyttöön otettuja voimassa olevia digitaalisiin tunnisteisiin tai muotoon sovellettavia sääntöjä, joilla parannetaan digitaalista raportointia ja mahdollistetaan tekoälyn käyttö yritysten raportointien tietojen hyödyntämisessä.

Yritysvastuudirektiivin osalta digitaalisilla välineillä ja teknologioilla, joita esimerkiksi käytetään raaka-aineiden, tavaroiden ja tuotteiden jäljittämiseksi ja seurannassa kaikkialla arvoketjuissa, kuten satelliitit, dronit, tutkat tai alustapohjaiset ratkaisut, voitaisiin tukea ja vähentää arvoketjun hallintaa koskevan tiedonkeruun kustannuksia, mukaan lukien haitallisten vaikutusten tunnistaminen ja arviointi, ennaltaehkäisy ja lieventäminen sekä huolellisuusvelvoitetta koskevien toimenpiteiden tehokkuuden seuranta.

4.2 Data

Ks. edellä.

4.3 Digitaaliset ratkaisut

Ks. edellä.

4.4 Yhteentoimivuusarviointi

Ei sovelleta

4.5 Toimenpiteet digitaalisen täytäntöönpanon tukemiseksi

Komissio osallistuu useisiin aloitteisiin helpottaakseen kohdassa 4.1 yksilöityjen digitalisaation kannalta merkityksellisten vaatimusten sujuvaa täytäntöönpanoa.

Ensinnäkin digitaalinen luokitusjärjestelmä unionin kestävyysraportointistandardeja varten on tarpeen, jotta raportoitavat tiedot voidaan merkitä tunnisteilla kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Komissio hyväksyy delegoidulla säädöksellä digitaalisen luokitusjärjestelmän kestävyystietojen merkitsemiseksi tunnisteilla saatuaan ESMA:ta teknisen lausunnon.

Toiseksi komissio aikoo teknisen tuen välineen vuoden 2025 kierroksen yhteydessä käynnistää useita maita kattavan lippulaivahankkeen nimellä ”Yritysten kestävyysraportoinnin parantaminen”. Tällä aloitteella pyritään parantamaan jäsenvaltioiden valmiuksia tukea yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, kestävyysraportointidirektiivin ja EU:n kestävyysluokitusjärjestelmän raportointivaatimusten toteuttamisessa. Aloitteen puitteissa annettavassa tuessa otetaan huomioon raportointivaatimusten kehitys, ja sillä on merkitystä myös listaamattomille pk-yrityksille, joihin ei sovelleta pakollista raportointia mutta joilta rahoitus- ja arvoketjukumppanit vaativat yhä enemmän kestävyystietoja.

Kolmanneksi EFRAG on perustanut pk-yritysfoorumin, jossa pk-yritysyhteisön sidosryhmät kokoontuvat yhteen keskustelemaan kestävyysraportointivaatimusten toteuttamisesta ja siitä, miten digitaalisilla ratkaisuilla ja välineillä voidaan helpottaa pk-yritysten kestävyysraportointia.

Yritysvastuudirektiivissä kannustetaan käyttämään digitaalisia välineitä ja teknologioita ja edellytetään, että komissio antaa ohjeita, jotka sisältävät tietoa ja viittauksia sopiviin resursseihin, jotta yritysten olisi helpompaa täyttää huolellisuusvelvoitteensa kaikkialla arvoketjussa. Digitaalisia välineitä ja teknologioita käyttäessään yritysten olisi otettava huomioon niihin liittyvät mahdolliset riskit ja lievennettävä niitä asianmukaisesti sekä otettava käyttöön mekanismeja saatujen tietojen asianmukaisuuden todentamiseksi.

